Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0135

Vastuuvapaus 2024: Euroopan syyttäjänvirasto

1. Euroopan parlamentin päätös 29. huhtikuuta 2026 vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2024 (2025/2155(DEC))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan syyttäjänviraston lopullisen tilinpäätöksen varainhoitovuodelta 2024,

– ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen EU:n virastoista varainhoitovuodelta 2024 sekä virastojen vastaukset[1],

– ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan mukaisesti antaman varainhoitovuotta 2024 koskevan lausuman[2] tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (sääntöjenmukaisuudesta),

– ottaa huomioon neuvoston 2. maaliskuuta 2026 antaman suosituksen varainhoitovuoden 2024 talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänvirastolle (05749/2026 – C10-0047/2026),

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklan,

– ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.

---

1 EUVL C, C/2025/5734, 30.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5734/oj.
2 EUVL C, C/2025/5407, 13.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5407/oj.

heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046[3] ja erityisesti sen 70 artiklan,

– ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 23. syyskuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509[4] ja erityisesti sen 70 artiklan,

– ottaa huomioon tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa 12. lokakuuta 2017 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939[5] ja erityisesti sen 94 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 18. joulukuuta 2018 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/715[6] ja erityisesti sen 105 artiklan,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 102 artiklan ja liitteen V,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A10-0050/2026),

1. myöntää Euroopan syyttäjänviraston hallintojohtajalle vastuuvapauden Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2024;

2. esittää huomautuksensa oheisessa päätöslauselmassa;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen ja siihen erottamattomasti kuuluvan päätöslauselman Euroopan syyttäjänviraston hallintojohtajalle, Eurooppa-neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle sekä huolehtimaan niiden julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (L-sarja).

---

3 EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.

4 EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj?locale=fi.

5 EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

6 EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

2. Euroopan parlamentin päätös 29. huhtikuuta 2026 Euroopan syyttäjänviraston varainhoitovuoden 2024 tilien päättämisestä (2025/2155(DEC))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan syyttäjänviraston lopullisen tilinpäätöksen varainhoitovuodelta 2024,

– ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen EU:n virastoista varainhoitovuodelta 2024 sekä virastojen vastaukset[1],

– ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan mukaisesti antaman varainhoitovuotta 2024 koskevan lausuman[2] tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (sääntöjenmukaisuudesta),

– ottaa huomioon neuvoston 2. maaliskuuta 2026 antaman suosituksen varainhoitovuoden 2024 talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänvirastolle (05749/2026 – C10-0047/2026),

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklan,

– ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18. heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046[3] ja erityisesti sen 70 artiklan,

– ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 23. syyskuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509[4] ja erityisesti sen 70 artiklan,

– ottaa huomioon tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa 12. lokakuuta 2017

---

1 EUVL C, C/2025/5734, 30.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5734/oj.
2 EUVL C, C/2025/5407, 13.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5407/oj.
3 EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.
4 EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939[5] ja erityisesti sen 94 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 18. joulukuuta 2018 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/715[6] ja erityisesti sen 105 artiklan,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 102 artiklan ja liitteen V,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A10-0050/2026),

1. hyväksyy Euroopan syyttäjänviraston varainhoitovuoden 2024 tilien päättämisen;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen Euroopan syyttäjänviraston hallintojohtajalle, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle sekä huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (L-sarja).

---

5 EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

6 EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

3. Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. huhtikuuta 2026, joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2024 (2025/2155(DEC))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2024,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 102 artiklan ja liitteen V,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A10-0050/2026),

A. ottaa huomioon, että Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) on unionin riippumaton syyttäjänvirasto, jonka vastuulla on tutkia unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja toteuttaa niiden johdosta syytetoimia sekä saattaa rikosten tekijät ja niihin osalliset tuomittaviksi, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371[1] (unionin taloudellisten etujen suojaamiseen liittyvä rikollisuus) säädetään ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/1939[2] määritetään;

B. ottaa huomioon, että EPPOn toimivaltaan kuuluu monentyyppisiä petoksia, kuten rajatylittävät alv-petokset, joista koituvat vahingot ovat yli 10 miljoonaa euroa, sekä rahanpesu, korruptio ja muita rikoksia, ja että EPPO hoitaa niihin liittyviä syyttäjän tehtäviä osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa menettelyn päättymiseen saakka;

C. ottaa huomioon, että EPPO on yksi Euroopan unionin petostentorjuntajärjestelmän osa ja sen toimet sovitetaan näin ollen yhteen kyseisen järjestelmän muiden osien kanssa ja niillä

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5. heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

2 Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12. lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

täydennetään niitä, jotta koordinointi olisi virtaviivaista ja tehokasta ja järjestelmän yleinen vaikuttavuus sitä kautta suurempaa;

D. ottaa huomioon, että EPPO kuuluu osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisiin oikeusjärjestelmiin ja että sillä on ensisijainen toimivalta tutkia unionin taloudellisia etuihin vaikuttavia rikoksia ja nostaa niistä syytteitä, kun taas muilla organisaatioilla, kuten Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastolla (Eurojust), Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) ja Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastolla (Europol), ei ole tarvittavia valtuuksia suorittaa asiaa koskevia rikostutkintoja ja toteuttaa syytetoimia;

E. ottaa huomioon, että kansalliset tuomioistuimet valvovat oikeudellisesti EPPOn prosessuaalisia toimia kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että Euroopan unionin tuomioistuin varmistaa näitä toimia koskevien ennakkoratkaisujen tai laillisuusvalvonnan avulla unionin oikeuden johdonmukaisen soveltamisen, erityisesti asetuksen (EU) 2017/1939 ja direktiivin (EU) 2017/1371) yhdenmukaisen tulkinnan;

F. ottaa huomioon, että EPPOn toiminta jakautuu keskustasoon, johon kuuluu sen päätoimipaikka Luxemburgissa ja joka koostuu Euroopan pääsyyttäjästä, 24:stä Euroopan syyttäjästä (yksi kustakin osallistuvasta jäsenvaltiosta, kun Puola päätti osallistua EPPOon 20. maaliskuuta 2024 ja Ruotsi 19. heinäkuuta 2024) ja hallintojohtajasta, sekä hajautettuun kansalliseen tasoon, joka koostuu osallistuvissa 24 jäsenvaltiossa toimivista valtuutetuista Euroopan syyttäjistä;

G. ottaa huomioon, että keskustasolla Euroopan pääsyyttäjä ja 24 Euroopan syyttäjää, jotka on osoitettu 15 pysyvään jaostoon, muodostavat EPPOn kollegion, jonka tehtävänä on valvoa tutkinta- ja syytetoimia, joita kansallisista viranomaisistaan täysin riippumattomina toimivat valtuutetut Euroopan syyttäjät toteuttavat kansallisella tasolla;

H. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) 2017/1939 93 artiklan mukaan EPPOn hallintojohtaja, joka toimii viraston tulojen ja menojen hyväksyjänä, toteuttaa sen talousarvion omalla vastuullaan ja talousarviossa asetetuissa rajoissa ja toimittaa vuosittain unionin budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta olennaiset tiedot;

I. ottaa huomioon, että EPPOn varainhoitosääntöjen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission tilinpitäjä toimii myös EPPOn tilinpitäjänä ja vastaa sen unionin tilinpäätökseen konsolidoitavan tilinpäätöksen laatimisesta;

J. ottaa huomioon, että nykyisen kehyksen mukaisesti tilintarkastustuomioistuin käy läpi lopullisen tilinpäätöksen ja neuvosto antaa suosituksen vastuuvapauden myöntämisestä EPPOn

hallintojohtajalle kunkin varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta ja Euroopan parlamentti tekee siitä päätöksen;

K. ottaa huomioon, että EPPOn resurssien ja niihin liittyvien menojen hallinnoinnin valvonnassa ei voida jättää huomiotta operatiivisten toimien, myös niiden täytäntöönpanomenetelmien sekä seurausten ja vaikutusten, tarkastelua ja että tässä odotetaan otettavan huomioon syyte- ja tutkintatoimien erityispiirteet jatkuvan arvioinnin avulla sen varmistamiseksi, että resurssit edelleen riittävät ja että ne käytetään tehokkaasti, jotta varmistetaan, että toiminta on menetyksellistä;

L. ottaa huomioon, että EPPO on toteuttanut talousarviotaan itsenäisesti vasta 24. kesäkuuta 2021 lähtien ja että se aloitti operatiivisen toimintansa 1. kesäkuuta 2021 ja että tuosta päivästä alkoi myös asetuksen (EU) 2017/1939 119 artiklassa tarkoitettu viisivuotiskausi, jonka jälkeen komission on toimitettava parlamentille ja neuvostolle sekä kansallisille parlamenteille arviointikertomus kyseisen asetuksen täytäntöönpanosta ja vaikutuksista ja EPPOn ja sen toimintatapojen vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta sekä päätelmänsä;

M. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) 2017/1939 119 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio tekee lainsäädäntöehdotuksia parlamentille ja neuvostolle, jos se toteaa, että tarvitaan täydentäviä tai yksityiskohtaisempia sääntöjä EPPOn perustamisesta, sen tehtävistä tai sen toimintaan sovellettavista menettelyistä, mukaan lukien sen rajatylittävät tutkinnat;

N. ottaa huomioon, että komission ehdotus EPPOn sääntelykehyksen tarkistamiseksi voidaan toimittaa vasta sen jälkeen, kun on otettu asianmukaisesti huomioon EPPOn operatiivisen toiminnan aloittamispäivän jälkeen annetut parlamentin päätöslauselmat, ja ottaen huomioon EPPOn rooli unionin petostentorjuntarakenteessa, jonka tarkistamisen komissio käynnisti syyskuussa 2025 parlamentin kehotuksesta;

1. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen myönteisen lausunnon EPPOn tilien luotettavuudesta 31. joulukuuta 2024 päättyneeltä varainhoitovuodelta sekä tilien perustana olevien tulojen ja maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta (sääntöjenmukaisuudesta);

2. toteaa EPPOn merkityksen unionin taloudellisten etujen ja erityisesti unionin talousarvion suojaamisessa; toteaa jälleen vankan tukensa EPPOn perustamiselle ja arvostaa EPPOn tekemää työtä petosten, korruption ja vakavien rajatylittävien alv-petosten kaltaisten rikosten tutkinnassa ja niitä koskevissa syytetoimissa; muistuttaa, että EPPOlla on keskeinen rooli unionin taloudellisten etujen suojaamisessa, ja korostaa, että se on unionin petostentorjuntakehyksen ja lahjomattomuuteen,

vastuuvelvollisuuteen, avoimuuteen ja moitteettomaan varainhoitoon perustuvan laajemman hallintojärjestelmän kulmakivi;

3. korostaa EPPOn ainutlaatuista roolia unionin lainvalvonnassa syyttäjälaitoksena ja huomauttaa, että luonteensa vuoksi EPPOlla on velvollisuus tutkia kaikki sen toimivaltaan kuuluvat asiat, jotka saatetaan sen tietoon; muistuttaa, että EPPOn vuosikertomuksen mukaan EPPO käsitteli vuoden 2024 loppuun mennessä 6 547 rikosilmoitusta (56 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023) ja sillä oli käynnissä 2 666 aktiivista tutkintaa (noin 38 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023) tapauksista, joista aiheutui arviolta 24,8 miljardin euron vahingot (19,27 miljardia euroa vuonna 2023 ja 14,1 miljardia euroa vuonna 2022), ja että tuomarit tekivät jäädyttämispäätöksiä 2,42 miljardin euron arvosta (1,5 miljardia euroa vuonna 2023); korostaa, että jatkuvasti kasvavat luvut vahvistavat, että resurssit olisi mukautettava toiminnan tarpeisiin, jotta EPPOn riippumattomuutta voidaan vahvistaa; kehottaa komissiota osoittamaan viipymättä tarvittavat resurssit, jotta EPPO voi täyttää tehtävänsä ja varmistaa tutkintojen edistymisen ja oikea-aikaisen päätökseen saattamisen, mukaan lukien vuonna 2022 aloitettu covid-19-rokotteen hankintaa unionissa koskeva tutkinta, joka on edelleen käynnissä, johon sovelletaan luottamuksellisuussääntöjä ja josta ei anneta tietoja menettelyn luotettavuuden turvaamiseksi; muistuttaa, että avoimuuden sekä syyttömyysolettaman ja vireillä olevien oikeudellisten menettelyjen kunnioittamisen välillä on vallittava tasapaino; kannustaa EPPOa selkeään julkiseen viestintään lain sallimissa rajoissa; korostaa, että henkilö- ja taloudellisilla resursseilla, jotka on osoitettu EPPOlle sellaisten erittäin monimutkaisten tapausten käsittelyyn, joilla on merkittävä talousarvio- ja mainevaikutus, on varmistettava tutkintojen huolellinen eteneminen ja vastuullinen viestintä tutkintojen tilanteesta ja tuloksista lain sallimissa puitteissa;

Talousarvio- ja varainhallinto

4. panee merkille, että EPPOlle vuodeksi 2024 osoitettu lopullinen kokonaistalousarvio 76 382 368 euroa oli huomattavasti suurempi kuin vuodeksi 2023 osoitettu 65,9 miljoonan euron talousarvio ja vuodeksi 2022 osoitettu 51,2 miljoonan euron talousarvio;

5. toteaa, että unionin budjettivallan käyttäjän hyväksymä vuoden 2024 alkuperäinen talousarvio (71 888 321 euroa) oli 24 prosenttia pienempi kuin EPPOn vuoden 2024 tuloja ja menoja koskevassa ennakkoarviossaan pyytämä talousarvio, vaikka se oli 9 prosenttia suurempi kuin edellisenä vuonna; panee merkille, että vuonna 2024 hyväksyttiin kaksi lisätalousarviota ja että kesäkuussa 2024 EPPOn talousarviota korotettiin sen helmikuussa 2024 esittämästä pyynnöstä 3 600 000 eurolla, jolla katettiin taloudellisia ja henkilöresursseja Puolan ja Ruotsin EPPOon osallistumisesta aiheutuvien lisääntyneiden kustannusten kattamiseksi; korostaa, että

lisäyksellä oli katettava Puolassa ja Ruotsissa nimitettävien uusien valtuutettujen Euroopan syyttäjien ja palvelukseen otettavan henkilöstön palkat sekä tähän liittyvät toimintamenot mutta osa näistä lisävaroista osoitettiin keskustoimiston henkilöstölle, jotta voitiin valmistella tietotekniikan riippumattomuutta koskevaa hanketta, joka oli välttämätön, kun komissio lopetti tietotekniikka-alan palvelut; panee merkille, että toisella lisätalousarviolla lisättiin määrärahoja 894 047 euroa marraskuussa 2024 unionin budjettivallan käyttäjän ehdotuksesta, jotta voitiin puuttua vuoden 2024 palkkojen korkeaan indeksikorotukseen, ja että koska EPPO oli jo kohdentanut osan ensimmäisestä lisätalousarviostaan ennakoidakseen palkkojen odotettua suurempaa indeksikorotusta, toisessa vaiheessa myönnetyt lisämäärärahat kohdennettiin uudelleen turvallisuuteen liittyviin menoihin; katsoo, että tämä toistuva riippuvuus lisätalousarvioista korostaa tarvetta suorittaa talousarvion ennakkosuunnittelu realistisemmin ja tehdä yhteistyötä EPPOn kanssa varhaisemmassa vaiheessa ja jäsennellymmin vuotuisen talousarviomenettelyn aikana;

6. panee merkille, että vuonna 2024 hyväksyttiin kolme määrärahasiirtoa EPPOn varainhoitosääntöjen 26 artiklan mukaisesti, jonka nojalla Euroopan pääsyyttäjä voi hallintojohtajan ehdotuksesta siirtää määrärahoja osastosta toiseen enintään 10 prosenttia varainhoitovuoden määrärahoista ja luvusta toiseen tai kunkin luvun sisällä rajoituksetta; toteaa, että näiden siirtojen kokonaisnettoarvo oli 3,2 miljoonaa euroa, kun vastaava määrä vuonna 2023 oli 1,2 miljoonaa euroa, ja että näitä siirtoja tarvittiin tietotekniikkaomavaraisuutta koskevan ohjelman kehittämiseen, komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston kanssa tehdyn palvelutasosopimuksen mukaisten lähisuojelupalvelujen pyydettyyn vakiinnuttamiseen sekä palkkojen päivityksen muutoksiin, jotta voitiin ottaa huomioon palkkojen ennakoitua suurempi indeksikorotus, joka oli 7,2 prosenttia, kun talousarvion alkuperäinen oletus oli 3,4 prosenttia;

7. toteaa, että EPPOn toimintaan liittyvien mahdollisten talousarviotarpeiden arviointi on edelleen hyvin vaikeaa EPPOn toiminnan erityisluonteen vuoksi, sillä havaittavien petosten määrää on vaikea ennakoida ja EPPOn tapaukset ovat hyvin moninaisia; on tietoinen siitä, että EPPOlla ei ole harkintavaltaa syytetoimien käynnistämisen osalta eikä se voi vaikuttaa niiden kansallisten järjestelmien resursseihin ja menettelyllisiin rajoituksiin, joista sen tutkintatoimet ovat riippuvaisia; toteaa, että menoennusteita haittaa myös se, ettei tutkintojen lukumäärän ja kustannusten välillä ole kiinteää korrelaatiota, mutta muistuttaa, että unionin suojattavat resurssit lisääntyvät ja niiden käyttöönottoa koskevan sääntelykehyksen monimutkaisuus vaikeuttaa tutkintoja sekä elpymis- ja palautumistukivälineen ja sen ennennäkemättömän täytäntöönpanotavan että menojen suuren määrän vuoksi; katsoo tämän tilanteen viittaavan siihen, että EPPOn toiminnan

rahoittamiseen tarvitaan lisäresursseja, ja toteaa jälleen, että EPPOlle on annettava riittävät resurssit, jotta se voi täyttää toimeksiantonsa asianmukaisesti; katsoo, että tällaisen ennakoimattomuuden vuoksi voisi olla aiheellista perustaa talousarvioon erityinen varomekanismi, jotta EPPO voi vastata tehokkaasti työmäärän äkilliseen kasvuun, tämän kuitenkaan vaikuttamatta talousarvion sellaisen realistisen ennakkosuunnittelun tarpeeseen, jossa otetaan huomioon työmäärän kehityssuuntaukset;

8. on tietoinen siitä, että vuosi 2024 oli EPPOlle vaikea, koska sen oli selviydyttävä työmääränsä kasvusta 22 osallistuvassa jäsenvaltiossa, hallinnoitava laajentumista Puolaan ja Ruotsiin ja samanaikaisesti saavutettava tietotekninen riippumattomuus komissiosta; panee merkille, että vuonna 2024 EPPO pyysi 45:tä henkilöstötaulukkoon sisältyvää virkaa/toimea tietotekniikkaomavaraisuutta varten ja myöhemmin lisätalousarviossa 37:ää virkaa/toimea, mutta molemmat pyynnöt hylättiin; panee erityisesti merkille, että tietotekniikkaomavaraisuuden saavuttamiseen osoitettujen lisäresurssien puutteen vuoksi resursseja, joilla oli alun perin tarkoitus tukea toimia ja käyttää talon sisäisiä toimeksisaajia, oli tarpeen suunnata tietotekniikka-alan henkilöstölle; katsoo, että on edelleen olennaisen tärkeää myöntää rahoitusta, jolla varmistetaan EPPOn täysi tietotekniikkaomavaraisuus ja vahva kyberturvallisuus operatiivisten häiriöiden ehkäisemiseksi; korostaa, että jatkuva riippuvuus ulkopuolisista toimeksisaajista ja operatiivisen henkilöstön siirtäminen tietoteknisiin tehtäviin, mikä johtuu tietoteknisen riippumattomuuden edellyttämien henkilöstötaulukkoon sisältyvien toimien puutteesta, saattaa heikentää EPPOn tutkintavalmiuksia ja pitkän aikavälin institutionaalista häiriönsietokykyä; kehottaa budjettivallan käyttäjää myöntämään kohdennetusti pysyvää henkilöstöä EPPOn digitaalisen riippumattomuuden saavuttamiseksi, jotta suojataan tutkintojen tuloksellisuutta ja kyberturvallisuutta;

9. huomauttaa, että varainhoitovuonna 2024 talousarvion toteutusaste oli 98,5 prosenttia, mikä oli odotettua 95 prosentin tulosindikaattoria korkeampi ja linjassa aiempien vuosien kanssa (99,6 prosenttia vuonna 2023 ja 98,1 prosenttia vuonna 2022); on tyytyväinen siihen, että toisena vuonna peräkkäin EPPO ei palauttanut lainkaan varoja unionin budjettivallan käyttäjälle, mikä osoittaa vakaata kykyä käyttää myönnetyt määrärahat; huomauttaa, että vuonna 2024 maksujen yleinen käyttöaste oli 86,4 prosenttia EPPOn lopullisesta talousarviosta ja keskimääräinen maksuaika 16,7 päivää sähköisen laskutuksen tehostetun käytön ansiosta ja että tässä oli parannusta aiempiin vuosiin verrattuna (vuonna 2023 käyttöaste oli 85,3 prosenttia ja keskimääräinen maksuaika 17 päivää ja vuonna 2022 käyttöaste oli 76,6 prosenttia ja keskimääräinen maksuaika 23,8 päivää); panee merkille, että maksuviivästysten prosenttiosuus pysyi vakaana ja erittäin alhaisena (0,85 prosenttia kaikista maksuista vuonna 2024 verrattuna 0,86 prosenttiin vuonna 2023, tai

1,09 prosenttia maksujen kokonaismäärästä vuonna 2024 verrattuna 1,08 prosenttiin vuonna 2023);

10. toteaa, että aiempien vuosien tapaan ja noudattaen strategiaa, jossa asetetaan etusijalle tutkinta-, syyte- ja turvallisuustoimenpiteisiin liittyvät toimintamenot, EPPO osoitti vuonna 2024 talousarviostaan 44,6 prosenttia operatiivisiin toimiin (43 prosenttia vuonna 2023 ja 41 prosenttia vuonna 2022), joissa tärkeimmät kustannustekijät olivat valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkat ja sen jälkeen operatiiviset tieto- ja viestintätekniset toimet (19 prosenttia), kuten EPPOn asianhallintajärjestelmän ylläpito ja kehittäminen, sekä kielipalvelut (10 prosenttia); panee merkille, että EPPOn talousarvio käytettiin pääasiassa menoihin, jotka liittyivät väliaikaisiin toimihenkilöihin (25 671 160 euroa eli 33,6 prosenttia verrattuna 32,2 prosenttiin vuonna 2023) ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkkoihin (18 252 391 euroa eli 23,9 prosenttia verrattuna 22,1 prosenttiin vuonna 2023) ja sen jälkeen kielipalveluiden kustannuksiin (3 491 000 euroa eli 4,6 prosenttia verrattuna 6,2 prosenttiin vuonna 2023) ja operatiivisiin tieto- ja viestintäteknisiin laitteisiin ja ohjelmistoihin (3 426 711 euroa eli 4,5 prosenttia verrattuna 5,5 prosenttiin vuonna 2023);

11. panee merkille, että vuonna 2024 ilmoitettiin Puolan ja Ruotsin osallistumisesta ja että tämä koski vuoden 2024 talousarviota vain osittain, koska kaksi Euroopan syyttäjää ja valtuutetut Euroopan syyttäjät aloittivat työnsä vähitellen; toteaa, että unionin budjettivallan käyttäjän hyväksymällä vuoden 2024 lisäyksellä myönnettiin 20 uutta keskustoimiston virkaa/toimea ja uusia valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ennakoiden Puolan ja Ruotsin osallistumista EPPOon;

12. panee merkille, että operatiivisten virkamatkojen kustannukset kasvoivat edelleen hieman vuonna 2024 ja olivat 1 292 000 euroa (verrattuna 1 175 000 euroon vuonna 2023 ja 980 000 euroon vuonna 2022) ja niihin käytettiin noin 3,7 prosenttia toimintamäärärahojen kokonaismäärästä (34,1 miljoonaa euroa) mutta ne vastasivat kaiken kaikkiaan tutkintojen intensiteetin kasvua ja pysyivät arvoltaan vakaina; on tietoinen siitä, että matkakulujen kokonaismäärä on vähentynyt, että EPPO edistää videoneuvottelulaitteiden käyttöä kustannustehokkaana ja turvallisena vaihtoehtona henkilöstön virkamatkoille ja että osallistuminen verkkokokouksiin on vakiokäytäntö sisäisessä koordinoinnissa ja yhteydenpidossa jäsenvaltioiden viranomaisten ja unionin kumppaneiden kanssa mutta operatiivisessa ja oikeudellisessa kontekstissa virkamatkat ovat edelleen välttämättömiä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen lähestymistapa koko EPPOssa, kouluttaa sidosryhmiä tai toteuttaa niille suunnattuja tiedotustoimia;

13. palauttaa mieliin, että asetuksen (EU) 2017/1939 107 artiklassa säädetään, että Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii EPPOn hallinnollisessa toiminnassa keskustasolla tarvittavista käännöspalveluista mutta kiireellisissä asioissa ja tutkintaan liittyvistä syistä valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat päättää käännösjärjestelyistä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti; panee merkille, että vuonna 2024 käännös- ja tulkkauspalvelujen kustannukset laskivat 3 491 000 euroon, mikä on 10 prosenttia toimintamäärärahoista (kun ne vuonna 2023 olivat 4 086 500 euroa eli 14 prosenttia); panee merkille, että 88,8 prosenttia asianhallintajärjestelmän asiakirjoista käännettiin konekääntimellä (8,8 prosenttia tulosindikaattoria enemmän), ja arvostaa EPPOn pyrkimyksiä parantaa käännöspalvelujensa kustannustehokkuutta;

14. panee merkille, että vuonna 2024 EPPO käynnisti 15 tarjouskilpailua ja teki yhdeksän sopimusta (neljä menettelyä peruttiin) ja että kaksi oli avoimia menettelyjä ja 12 neuvottelumenettelyjä; panee merkille EPPOn puitesopimusten intensiivisen käytön, jonka seurauksena EPPO allekirjoitti vuonna 2024 nykyisten puitesopimusten nojalla 288 erillissopimusta (234 vuonna 2023), joiden kokonaisarvo oli yli 13 miljoonaa euroa (11 miljoonaa euroa vuonna 2023), ja toteaa, että yhtään sopimusta ei tehty neuvottelumenettelyssä julkaisematta etukäteen hankintailmoitusta; huomauttaa, että vuonna 2024 noin 65 prosenttia EPPOn suoraan tekemistä sopimuksista tehtiin pk-yritysten kanssa, jotka olivat kolmea lukuun ottamatta kaikki samasta jäsenvaltiosta; on tietoinen siitä, että EPPO on kehittänyt omaa hankintakapasiteettiaan, hallinnoinut omia erillissopimuksiaan nykyisten puitesopimusten täytäntöönpanon yhteydessä, edelleen hyödyntänyt muiden unionin toimielinten, elinten ja virastojen kanssa tehtyjä palvelutasosopimuksia ja liittynyt eri markkinatoimijoiden kanssa tehtyihin toimielinten välisiin sopimuksiin; on tyytyväinen siihen, että vuonna 2024 kaikki EPPOn hankintamenettelyt ja sopimusten hallinnointitoimet toteutettiin digitaalisten tietoteknisten välineiden avulla, mikä on tulosindikaattoritavoitteen mukaista; palauttaa mieliin, että toimielinten välisten puitesopimusten käyttö mahdollistaa mittakaavaetujen maksimoinnin siten, että voidaan varmistaa moitteeton varainhoito ja toisaalta kompensoida käytettävissä olevien henkilöresurssien puutetta;

15. panee tyytyväisenä merkille edelliseltä varainhoitovuodelta (2023) siirrettyjen määrärahojen myönteisen suuntauksen, sillä niiden määrä oli 9 392 990 euroa eli 14, 2 prosenttia (10 969 680 euroa eli 24,4 prosenttia vuonna 2022) ja tästä 96,9 prosenttia käytettiin (84,8 prosenttia vuonna 2023 ja 90,8 prosenttia vuonna 2022) ja vain 3,1 prosenttia peruuntui (15,2 prosenttia vuonna 2023 ja 9,2 prosenttia vuonna 2022); panee merkille, että vuodelta 2024 vuodelle 2025 siirrettyjen maksumäärärahojen määrä oli 9 200 802 euroa ja että se pysyi suhteellisen vakaana verrattuna

edellä mainittuun vuodelta 2023 vuodelle 2024 siirrettyyn määrään; panee merkille, että siirrot johtuivat pääasiassa operatiivisiin digitaalisiin investointeihin vuoden lopussa sidotuista määrärahoista ja ulkoisten palveluntarjoajien sopimuksiin liittyvistä maksattamattomista määristä;

16. toteaa jälleen, että vuoden 2017 lainsäädäntöesitykseen liittyvä rahoitusselvitys ei ole enää tarkoituksenmukainen; korostaa, että nykyinen lainsäädäntöesitykseen liittyvä rahoitusselvitys estää EPPOa tekemästä talousarvion keskipitkän aikavälin väliarviointia ja pakottaa sen odottamaan aivan talousarvion hyväksymismenettelyn loppuun asti saadakseen selvyyden siitä, millä tasolla se voi käyttää resursseja seuraavana vuonna; toteaa tämän rajoittavan EPPOn valmiuksia ennakoida talousarvion toteuttamisen valmistelutoimia ja vaikuttavan etenkin palvelukseenoton varhaiseen käynnistämiseen, mikä viivästyttää EPPOn edistymistä täyden täyttöasteen saavuttamisessa ja sen yleistä kykyä käyttää varoja, ja itse asiassa siten estää sitä laatimasta kattavaa henkilöstöstrategiaa, mikä ei vastaa vuotuisten talousarvioneuvottelujen tulosta; huomauttaa, että mahdollisimman suuren joustavuuden saavuttaminen EPPOn kaltaisen innovatiivisen organisaatiomallin kehittämisessä on ratkaisevan tärkeää; katsoo, että lainsäädäntöesitykseen liittyvää rahoitusselvitystä on tarkistettava EPPOn toimeksiannon muuttamisesta riippumatta viimeistään tarkistettaessa asetusta (EU) 2017/1939, jota koskevan arvioinnin komissio on käynnistänyt;

17. arvostaa EPPOn hallinnollisten valmiuksien jatkuvaa vahvistamista ja toteaa, että sen avulla puututaan vaiheittain alkuperäisiin puutteisiin, jotka johtuvat EPPOn lähestymistavasta rajoittaa muut kuin toimintamenot keskeisiin tukipalveluihin; katsoo, että EPPOlle osoitettavien talousarvio- ja henkilöresurssien oletetaan olevan riittävät sen mahdollistamiseksi, että sen toimeksianto voidaan hoitaa tehokkaasti ja menestyksekkäästi ja siihen liittyvät hallinnolliset menettelyt käsitellä normaalisti; muistuttaa, että on ratkaisevan tärkeää lisätä rahoitusta ja vahvistaa EPPOn henkilöstöä, jotta EPPO voi torjua tehokkaasti alv-rikollisuutta, suojata unionin taloudellisia etuja ja ylläpitää oikeusvaltioperiaatetta, jotka ovat unionin keskeisiä painopisteitä; kehottaa jälleen komissiota tarkastelemaan uudelleen EPPOn talousarviokehystä tiiviissä yhteistyössä EPPOn kanssa, jotta voidaan löytää asianmukaisia tapoja tukea sitä sen työssä; palauttaa mieliin, että oikaisukirjelmässä nro 1/2022 komissio sitoutui toimittamaan parlamentille vuoden 2023 loppuun mennessä henkilöstötilannetta koskevan arvioinnin ja että tätä korostettiin neuvoston kannasta esitykseen lisätalousarvioksi nro 3 varainhoitovuoden 2024 yleiseen talousarvioon – Euroopan syyttäjänviraston vahvistaminen Puolan osallistumisen ja Ruotsin odotettavissa olevan osallistumisen seurauksena 25. huhtikuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman 5. kohdassa; pitää valitettavana, että komissio ei ole toimittanut tällaista arviointia, kuullut EPPOa eikä tiedottanut sille

henkilöstötilannetta koskevasta arvioinnista eikä silti hyväksynyt EPPOn pyyntöjä eikä käynyt vuoropuhelua todellisten tarpeiden päivitetystä arvioinnista; kehottaa komissiota osoittamaan lisäresursseja, jotka ovat perusteltuja, koska monimutkaisten asioiden määrä on kasvussa, ja korostaa, että lisäresurssit eivät saisi olla riippuvaisia asetuksen (EU) 2017/1939 tai EPPOn toimeksiannon tarkistamisesta vaan pikemminkin siitä, miten tärkeäksi järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ja unionin taloudellisten etujen suojaaminen katsotaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;

18. muistuttaa, että EPPOlle osoitetut talousarvio- ja henkilöresurssit ovat edelleen rakenteellisesti riittämättömät, kun otetaan huomioon sen työmäärän nopea kasvu, joka johtuu erityisesti elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvistä tapauksista sekä rajatylittävistä alv-petoksista, jotka vahingoittavat sisämarkkinoita ja reilua kilpailua; kehottaa komissiota aloittamaan vuoropuhelun EPPOn kanssa, jotta voidaan tehdä oikaisukirjelmässä nro 1/2022 ilmoitettu henkilöstötilannetta koskeva arviointi, jossa kartoitetaan toiminnan vaatimusten mukaiset resurssitarpeet; korostaa, että vanhentuneen vuodelta 2017 peräisin olevan säädösehdotukseen liittyvän rahoitusselvityksen tarkistaminen on tarpeen todellista työmäärää kuvaavien indikaattoreiden huomioon ottamiseksi eikä sen edellytykseksi voida asettaa toimeksiannon muuttamista, kun otetaan huomioon kyseessä olevien unionin taloudellisten etujen laajeneminen; kehottaa komissiota esittämään viipymättä päivitetyn henkilöstö- ja rahoitustilannetta koskevan arvioinnin, joka laaditaan tiiviissä yhteistyössä EPPOn kanssa ja joka perustuu mitattavissa oleviin työmäärää kuvaaviin indikaattoreihin ja tapauksiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että tulevat talousarvioesitykset perustuvat päivitettyihin työmäärää kuvaaviin indikaattoreihin vanhentuneiden oletusten sijasta;

19. korostaa, että rikollisjärjestöjen toimintatapa on yhä kansainvälisempi ja niissä on usein kyse monimutkaisten yritysrakenteiden toistuvasta hyödyntämisestä julkisivuna ja läpinäkymättöminä oikeudellisina välineinä useilla eri lainkäyttöalueilla, joilla unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan taso vaihtelee; painottaa, että järjestäytyneen rikollisuuden strategialla pyritään siirtämään unionin varoja vilpillisesti ja kätkemään rikoksen tuottama hyöty rahanpesutoimilla, jotka vaikuttavat lailliseen talouteen ja joista tulee myös laajamittaisia rajatylittäviä alv-petoksia; huomauttaa, että näissä rikollisissa järjestelmissä hyödynnetään järjestelmällisesti sääntelyn hajanaisuutta ja menettelyjen epäsymmetriaa jäsenvaltioiden välillä sekä rajoituksia, jotka johtuvat lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten keskittymisestä kansalliseen toimintaan; korostaa tässä yhteydessä EPPOn toimien lisäarvoa, sillä niiden avulla voidaan täyttää koordinoimattomien kansallisten aloitteiden jättämä aukko ja ne ovat tehokkain väline, jolla voidaan häiritä ylikansallista rikollista

toimintaa ja puuttua unionin taloudellisten etujen ja sisämarkkinoiden suojaamiseen; kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä EPPOn tutkintojen operatiivisen vaikuttavuuden lisäämiseksi erityisesti puuttumalla rakenteellisiin esteisiin, jotka haittaavat edelleen rajatylittäviä tutkimuksia; korostaa, että osallistuvien jäsenvaltioiden on yhdenmukaistettava menettelynsä tietylle vähimmäistasolle osa-alueilla, jotka vaikuttavat suoraan valtuutettujen Euroopan syyttäjien työhön, mukaan lukien mahdollisuus tutustua todisteisiin, tuomioistuinten myöntämien lupien aikataulut ja tutkintatoimenpiteitä koskevat säännöt; kehottaa jäsenvaltioita myöntämään EPPOlle suoran ja suojatun pääsyn keskeisiin kansallisiin tietokantoihin, kuten tullijärjestelmiin, verorekistereihin ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin rekistereihin, ja varmistamaan samalla tietosuojavaatimusten noudattamisen kaikilta osin;

20. panee merkille päätelmät ja suositukset, jotka tilintarkastustuomioistuin esitti katsauksessaan 02/2025 ”Tulossuuntautuneisuus, tilivelvollisuus ja avoimuus – elpymis- ja palautumistukivälineen puutteista saadut kokemukset”[3]; kehottaa lisäämään rahoitusta kohdennetusti seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä sen varmistamiseksi, että EPPO voi edelleen saavuttaa tavoitteensa ja täyttää velvoitteensa, kun rahoitusvälineistä tulee yhä monimutkaisempia, mikä voi lisätä unionin varoihin kohdistuvaa petosten ja huonon hallinnoinnin riskiä;

21. panee merkille, että vuonna 2024 asetuksen (EU) 2017/1939 91 artiklan 6 kohdan säännöksiin liittyvät kustannukset (kansallisten viranomaisten toteuttamat poikkeuksellisen kalliit toimenpiteet, jotka EPPO kattaa) pysyivät marginaalisina (0,1 prosenttia toimintatalousarviosta verrattuna 0,4 prosenttiin vuonna 2023); on tietoinen siitä, että vuonna 2023 allekirjoitettiin ensimmäinen rahoitussopimus pilottihankkeessa, joka koskee asetuksen (EU) 2017/1939 91 artiklan 6 kohdan nojalla esitettyjen vaatimusten korvaamista, jotta voitiin kattaa kansallisella tasolla EPPOn puolesta toteutettujen toimenpiteiden kustannukset, ja että tilintarkastustuomioistuin tarkasti menoerän vuonna 2023 ja katsoi sen olevan laillinen ja sääntöjenmukainen; katsoo, että tämä säännös tarjoaa EPPOlle tilaisuuden puuttua vaikuttavalla tavalla kansainvälisiin tutkintaskenaarioihin, joissa jäsenvaltio saattaa epäröidä käyttää resurssejaan, jos kustannus-hyötyanalyysin tulos on epätasapainoinen; kehottaa komissiota selvittämään, kuinka jäsenvaltiot ja EPPO voisivat käyttää tätä vaihtoehtoa strategisesti vaikuttavammalla tavalla, ja myöntämään EPPOlle siihen tarvittavat resurssit;

---

3 https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/RV-2025-02/RV-2025-02_FI.pdf

Sisäinen hallinto ja sisäinen valvonta – tuloksellisuus

22. on tietoinen siitä, että kollegio vastaa EPPOn toiminnan yleisestä valvonnasta ja strategisia asioita koskevien päätösten tekemisestä ja että vuonna 2024 se kokoontui 20 kertaa ja hyväksyi 70 päätöstä; katsoo, että kollegion päätöksillä varmistetaan EPPOn syytetoimia koskevien käytäntöjen johdonmukaisuus, tehokkuus ja yhtenäisyys kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa; suhtautuu myönteisesti kollegion vuonna 2024 tekemiin käytännön yhteistyöjärjestelyjä koskeviin päätöksiin, joilla vahvistetaan yhteistyömenetelmät parlamentin ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) kanssa, ja suhtautuu myönteisesti komission kanssa tehdyn sopimuksen tarkistettuihin liitteisiin; panee merkille, että kollegio muutti myös sääntöjä, jotka koskevat muuta henkilöstöä, joka on annettu Euroopan syyttäjänviraston käyttöön mutta ei ole sen palveluksessa (valtuutettujen Euroopan syyttäjien kansalliset avustajat), ja otti käyttöön asumiskorvauksen tietyille Luxemburgissa asuville henkilöstöryhmille; panee merkille, että nimittävänä viranomaisena kollegio nimitti valtuutetut Euroopan syyttäjät Itävaltaan, Belgiaan, Bulgariaan, Ranskaan, Saksaan, Kreikkaan, Italiaan, Alankomaihin, Puolaan ja Ruotsiin, valitsi eettisen komitean jäsenet ja Euroopan syyttäjien kurinpitolautakunnan jäsenet sekä väliaikaisen hallintojohtajan; panee merkille kollegion vuonna 2024 tekemät päätökset talousarvioon liittyvistä asioista, kuten EPPOn yhtenäisen ohjelma-asiakirjan 2024–2026, varainhoitovuoden 2023 lopullisen tilinpäätöksen, EPPOn konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen 2023, yhtenäisen ohjelma-asiakirjan vuosiksi 2025–2027, vuoden 2025 talousarvion ja sitä koskevan vuoden 2025 rahoituspäätöksen sekä talousarvioon ja yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan tehtyjen muutosten hyväksymisen; toteaa kollegion hyväksyneen myös EPPOn digitaalisiin viestintä- ja tietojärjestelmiin sovellettavat turvallisuussäännöt sekä turvallisuusstrategian vuosiksi 2024–2028;

23. panee merkille, että vuonna 2024 pysyvät jaostot pitivät 491 kokousta voidakseen seurata ja ohjata valtuutettujen Euroopan syyttäjien tutkinta- ja syytetoimia, jotka jaettiin sattumanvaraisesti välittömästi rekisteröinnin jälkeen, ja voidakseen varmistaa tutkinta- ja syytetoimien koordinoinnin rajatylittävissä tapauksissa sekä EPPOn syytetoimia koskevien käytäntöjen johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja yhtenäisyyden kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa panemalla täytäntöön kollegion tekemät päätökset;

24. toteaa, että yleisesti ottaen käytössä olevat sisäisen valvonnan järjestelmät olivat vaikuttavia; panee merkille, että keskeiset tulosindikaattorit on otettu käyttöön ja niillä seurataan neljännesvuosittain vuotuisten ja monivuotisten työohjelmien täytäntöönpanoa; panee merkille, että vuonna 2024 tehdyssä sisäisen valvonnan kehyksen arvioinnissa vahvistettiin mitattavissa olevaa edistymistä sisäisen valvonnan käyttöönotossa ja että vuotta 2025 koskeva riskinarviointi toteutettiin erityisissä työpajoissa

operatiivisella ja hallinnollisella tasolla, minkä jälkeen kollegio hyväksyi päivitetyt riskinhallintaperiaatteet 26. helmikuuta 2025;

25. katsoo, että komission sisäisen tarkastuksen (Internal Audit Service, IAS) ja EPPOn sisäisen tarkastuksen yksikön (Internal Audit Capability, IAC) olisi koordinoitava toimiaan, jotta EPPOa voidaan neuvoa ja avustaa sen perustaessa keskeisiä prosessejaan ja pyrkiessä saavuttamaan tavoitteensa; toteaa, että IAS:llä ja IAC:llä ei ollut yhteisiä neuvonta-aloitteita vuonna 2024; panee tyytyväisenä merkille, että sen jälkeen kun IAC:n uusi johtaja nimitettiin syyskuussa 2024, toimissa on keskitytty toteuttamaan jatkotoimia aiempien tarkastussuositusten johdosta, laatimaan IAC:n vakiotoimintamenettelyjä ja valmistelemaan vuosien 2025–2027 strategista tarkastussuunnitelmaa ja toimittamaan se kollegiolle hyväksyttäväksi;

26. palauttaa mieliin, että IAS käynnisti vuonna 2023 EPPOn varmennuksen osatekijöiden rajoitetun tarkastuksen, joka saatiin päätökseen vuonna 2024; toteaa, että kaikkia suosituksia käsiteltiin, mikä johti varmennuskehyksen ja hallintoprosessien lisäparannuksiin, mukaan lukien menettelyjen virallistaminen, suunnittelu- ja ohjelmasuunnitteluprosessien parempi dokumentointi ja digitalisointi, parannukset sisäisen valvonnan kehykseen ja tehostettu lähestymistapa riskinhallintaan; panee merkille, että IAS toteutti marraskuusta 2024 tammikuun 2025 loppuun tietotekniikkaa koskevan neuvoa-antavan toimeksiannon EPPOn tietotekniikkaomavaraisuuden saavuttamiseksi ja että neuvoa-antava loppuraportti annettiin vuoden 2024 lopussa; panee merkille, että ulkoisen ja sisäisen tarkastuksen suosituksia ja vastuuvapauteen liittyviä vaatimuksia seurattiin vuonna 2024 edelleen säännöllisesti;

27. panee merkille, että EPPO jatkoi pyrkimyksiään ottaa käyttöön järjestelmä, jolla seurataan tehokkuushyötyjä ja kustannussäästöjä, ja toteaa, että se käynnisti vuonna 2024 strategisten ja operatiivisten suunnittelu- ja seurantaprosessien uudelleentarkastelun (jotta voidaan lisätä valmiuksia edistää EPPOn toiminnan strategista kohdentamista ja saavuttaa käytettävissä olevien resurssien jatkuvasti korkea toteutus- tai käyttöaste) ja otti käyttöön keskipitkän aikavälin strategisen henkilöstösuunnittelun, jotta voidaan parantaa henkilöstötaulukon täyttämistä ja puuttua henkilöstövajeeseen uusien työntekijöiden palkkaamisen tai ammatillisen kasvun avulla; panee tässä yhteydessä merkille, että EPPO on myös alkanut laatia täsmällisempiä toimenkuvauskehyksiä, jotta henkilöstö vastaisi strategiaa ja henkilöstön sitoutuminen pysyisi vahvana;

28. panee merkille, että IAC:n suorittamassa EPPOn henkilöresurssien vertailuanalyysissa EPPOn henkilöstö kartoitettiin noudattamalla samoja periaatteita kuin muissa organisaatioissa; panee merkille, että vertaamalla EPPOn ja eräiden muiden unionin yksiköiden ja kansallisten syyttäjänvirastojen käyttämiä henkilöresursseja tiettyjen

standardoitujen osatekijöiden osalta pystyttiin tunnistamaan puutteet, joita henkilöstöresursseissa on muihin unionin toimielimiin verrattuna; on siinä käsityksessä, että tätä mallia on käytetty referenssinä EPPOn määrärahapyynnöissä, tosin vain hallinnollisten ja tukitoimintojen osalta, sillä EPPOn ydintoimintojen ainutlaatuinen luonne estää sen käytön erityisenä referenssinä EPPOn operatiivisella alalla;

29. arvostaa EPPOn pyrkimyksiä parantaa sisäisen valvonnan toimintaympäristöä; huomauttaa, että vuonna 2024 otettiin käyttöön joukko käytänteitä, prosesseja ja rakenteita koskevia normeja; kehottaa EPPOa käsittelemään mahdollisimman pian vielä ratkaisematta olevat kysymykset, jotka liittyvät eturistiriitoja koskeviin toimintaperiaatteisiin, oppimis- ja kehitysperiaatteisiin, sisäisen tehtäväkierron periaatteisiin, haavoittuvuuden ja korjauspäivitysten hallintaperiaatteisiin, sukupolvenvaihdosten suunnitteluun ja palveluksesta lähtemistä koskeviin menettelyihin;

30. panee merkille, että vuoden 2024 sisäisen valvonnan itsearviointi perustui sisäisen valvonnan indikaattoreiden ja EPPOn vuosien 2023–2025 petostentorjuntastrategian käyttöönoton arviointiin sekä EPPOn riskinhallintaperiaatteiden ja jälkitarkastusten tuloksiin; on tyytyväinen siihen, että sisäisen valvonnan osatekijöiden arvioinnin mukaan 71 vaatimustenmukaisuuskriteeristä 55 (77 prosenttia) on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön, 15 (22 prosenttia) on pantu osittain täytäntöön ja niitä on kehitettävä edelleen ja vain yhden kriteerin (1 prosentti) täytäntöönpano ei ole vielä ollut merkittävää; panee merkille, että 11 keskeneräisestä havainnosta kymmenen on jo aiemmissa arvioinneissa havaittuja puutteita, joiden seurantaa jatketaan, ja yksi on vuonna 2024 havaittu uusi ongelma ja että neljä vuoden 2023 arvioinnissa esiin tuotua puutetta on korjattu kokonaan;

31. tukee EPPOn jatkuvia pyrkimyksiä parantaa riskien valvontaa ja puuttua ennakoivasti sekä nykyisiin että kehittymässä oleviin riskeihin; katsoo, että EPPOn valvontatoimet antavat riittävän varmuuden riskien lieventämisestä, ja panee merkille, että sisäisestä valvonnasta vastaava toimihenkilö piti vuonna 2024 asiaankuuluvien johtajien kanssa joukon työpajoja, joissa arvioitiin riskejä, kuten kehittymässä olevia ja petoksiin liittyviä riskejä, ja joiden tuloksena tunnistettiin pääasiassa digitaalisiin palveluihin, turvallisuuteen ja toimintoihin liittyviä uusia kehittymässä olevia riskejä, jotka kuvastavat muuttuvaa riskiympäristöä;

32. panee merkille, että EPPOn vuosien 2023–2025 petostentorjuntastrategia, jota päivitettiin vuonna 2023 asetuksessa (EU) 2017/1939 ja EPPOn varainhoitosäännöissä asetettujen vaatimusten mukaisesti, liittyy toimintasuunnitelmaan, joka on osa EPPOn sisäistä valvontaympäristöä, ja että sitä seurataan vuosittain ja tarkistettiin vuonna 2024; panee merkille, että vuonna 2024 täytäntöönpanossa keskityttiin tietoisuuden lisäämiseen järjestämällä

17 koulutustilaisuutta EPPOn eettisestä toimintakehyksestä, petostentorjuntastrategiasta ja hyvän hallintotavan säännöstöstä ja henkilöstön laaja osallistuminen niihin varmistettiin; pitää myönteisenä vuoden 2025 alussa hyväksyttyä väärinkäytösten paljastamisprosessia; huomauttaa, että odotettaessa eturistiriitoja koskevien kattavien toimintaperiaatteiden hyväksymistä ylimmän johdon sekä käsittelyketjuihin, hankintoihin ja palvelukseenottoon osallistuvan henkilöstön velvoitteet ja ilmoitusmenettelyt ovat edelleen voimassa; kehottaa hyväksymään nopeasti eturistiriitoja koskevat kattavat toimintaperiaatteet, jotta varmistetaan kansalaisten luottamus EPPOn integriteettikehykseen;

33. panee merkille, että EPPO suunnitteli tutkinta- ja syyttämistehtäviensä osalta uudelleen tutkintojen tukemisen sisäiset prosessit muun muassa kehittämällä välineitä, joilla parannetaan sen tietojenkäsittelyn tehokkuutta ja yhteenliitettävyyttä useiden kumppanien kanssa, kehittämällä erityisiä ohjelmistoja, parantamalla käännöspalvelujen laatua ja vähentämällä ihmisten tekemien käännösten tarvetta ja niihin liittyviä kustannuksia, selvittämällä tapoja, joilla tekoälyä voidaan käyttää sen käsittelemien valtavien tietomäärien parempaan hallintaan ja arvioimalla niitä sekä teknisestä että oikeudellisesta ja eettisestä näkökulmasta; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti EPPOn pyrkimyksiin ottaa käyttöön keskeisiä tulosindikaattoreita, jotka liittyvät sen erityiseen toimintamalliin; suhtautuu myönteisesti aloitteisiin tulosten raportoinnin parantamiseksi ja korostaa, että on tärkeää raportoida parlamentille oikea-aikaisesti, täsmällisesti ja avoimesti, jotta voidaan osoittaa EPPOn toiminnan vaikutus unionin taloudellisten etujen suojaamiseen; katsoo edelleen, että takavarikoiduista, menetetyksi tuomituista ja lopulta takaisin perityistä ja unionin talousarvioon palautetuista määristä on raportoitava, ja toteaa, että viime kädessä unionin petostentorjuntajärjestelmän, jonka tärkeä osa EPPO on, tarkoituksena on unionin talousarvion turvaaminen;

34. on tietoinen siitä, että valvonta- ja seurantatoimet, mukaan lukien takaisinperinnän tuloksista raportoiminen, eivät kuulu EPPOn vastuualueeseen ja ne vaativat resursseja ja erityisiä oikeuksia; kehottaa jälleen komissiota vahvistamaan petostentorjuntajärjestelmän tarkistamisen yhteydessä keskeisimmät ominaisuudet, joilla varmistetaan jatkuva datavirta ja tiedonkulku asianmukaisen analyysin mahdollistamiseksi; korostaa, että tehostettu seurantajärjestelmä ja tarkemmat tiedot, joka on ryhmitelty väärinkäytöstyypin, tarkasteltavana olevan alan tai maantieteellisen alueen mukaan, ovat välttämättömiä petosmallien tunnistamiseksi ja ne voisivat tehdä EPPOn tutkintojen vaikutuksista konkreettisempia;

35. panee merkille, että EPPO on hyväksynyt toiminnan jatkuvuutta koskevan suunnitelmansa; kannustaa EPPOa hyväksymään myös digitaalistrategiansa sekä haavoittuvuuden ja korjauspäivitysten

hallintaa koskevat toimintaperiaatteet (jotka ovat molemmat parhaillaan kehitteillä); panee merkille, että EPPO edistyy edelleen kehittäessään keskeisiä tulosindikaattoreita, joita ei ole vielä vahvistettu tietyille aloille, sekä riskinsietotasojen jäsennellyssä arvioinnissa;

36. korostaa, että EPPOlle toimitettujen rikosilmoitusten määrä kasvoi jyrkästi ja jatkuvasti ja oli 31. joulukuuta 2024 mennessä 6 547 (56 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023, jolloin niitä oli 4 187) ja että näin ollen käynnistettiin 1 504 tutkintaa (lähes 10 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023, jolloin EPPO käynnisti 1 371 tutkintaa, mikä oli 58 prosenttia enemmän kuin vuonna 2022); panee merkille, että kasvu johtui pääasiassa yksityisten osapuolten ilmoituksista (4 623 eli 85 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023 ja huomattavasti enemmän kuin tulosindikaattorin vaihteluväli) sekä kansallisten viranomaisten ilmoituksista (1 760 eli 12 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023); pitää valitettavana, että EPPO vastaanotti vuonna 2024 unionin toimielimiltä, elimiltä ja laitoksilta vain 113 rikosilmoitusta (108 vuonna 2023) ja niistä suurin osa (59) oli peräisin OLAFilta (72 vuonna 2023); katsoo, että sääntöjenvastaisuuksien ja petosten kasvavaan suuntaukseen verrattuna havaitsemistaso ei edelleenkään ollut optimaalinen, mikä viittaa siihen, että havaitsemisessa ja raportoinnissa ei ole saatu aikaan merkittävää parannusta;

37. korostaa, että EPPOlla oli 31. joulukuuta 2024 käynnissä 2 666 tutkintaa (noin 38 prosenttia enemmän kuin vuonna 2023, jolloin niitä oli 1 927) ja että useita maita koskevien rajatylittävien tapausten osuus pysyi vakaana (29 prosenttia vuonna 2024 ja 28 prosenttia vuonna 2023);

38. tähdentää, että EPPOn vuoden 2024 lopussa ilmoittama arvio vahingoista kasvoi ja oli 24,8 miljardia euroa (19,27 miljardia euroa vuonna 2023 verrattuna 14,1 miljardiin euroon vuonna 2022 ja 5,4 miljardiin euroon vuonna 2021) ja että siitä 53 prosenttia (13,15 miljardia euroa) liittyi alv-petoksiin;

39. korostaa EPPOn tuloksellisuuden parantuneen, minkä vahvistaa nostettujen syytteiden määrän kasvu (205 vuonna 2024, kun niiden määrä oli 139 vuonna 2023, 87 vuonna 2022 ja viisi vuonna 2021) sekä EPPOn aikaansaamien jäädyttämispäätösten määrä (2,42 miljardia euroa vuonna 2024, verrattuna 1,5 miljardiin euroon vuonna 2023, 359,1 miljoonaan euroon vuonna 2022 ja 147 miljoonaan euroon vuonna 2021); pitää valitettavana, että selkeän ja täytäntöönpanokelpoisen menetetyksi tuomittuja ja takaisin perittyjä määriä koskevan seuranta- ja raportointikehyksen puuttuminen estää edelleen EPPOn tutkimusten talousarviovaikutusten kattavan arvioinnin; kehottaa jälleen toteuttamaan lainsäädännöllisiä ja talousarvioon liittyviä ratkaisuja sen varmistamiseksi, että EPPOn johtamien tutkintojen perusteella takaisin perityt määrät jäljitetään

tehokkaasti, niistä raportoidaan ja ne palautetaan unionin talousarvioon; panee merkille, että vuonna 2024 tuomioistuin antoi tuomion 102 rikosasiassa (48 tapausta vuonna 2023 verrattuna 20 tapaukseen vuonna 2022); pitää valitettavana, että selkeän sääntelykehyksen puuttuminen on estänyt EPPOa toimittamasta päivitettyjä ja luotettavia tietoja menetetyksi tuomitsemisesta vuodelta 2024 (ja muistuttaa, että vuonna 2023 menetetyksi tuomittiin 60 miljoonaa euroa verrattuna 2 miljoonaan euroon vuonna 2022);

40. ilmaisee huolensa elpymis- ja palautumistukivälineen täytäntöönpanon vuoksi käynnistettyjen tutkintojen määrästä; korostaa, että vuoden 2024 loppuun mennessä EPPO oli käsitellyt 311 Next Generation EU -välineeseen liittyvää vireillä olevaa tapausta, joista 307 liittyi elpymis- ja palautumistukivälineeseen (233 tapausta vuoden 2023 lopussa) ja että määrä vastaa noin 17:ää prosenttia kaikista vireillä olevista menoihin liittyviä petoksia koskevista tutkinnoista ja 2,8 miljardin euron arvioitua vahinkoa unionin taloudellisille eduille (mikä vastaa 30:tä prosenttia menoihin liittyvien petosten arvioidusta kokonaisvahingosta, kun se oli 25 prosenttia vuonna 2023); panee merkille, että EPPOn tutkinnat elpymis- ja palautumistukivälineeseen vaikuttavista petoksista paljastavat merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä, kuvastavat eroja varojen kohdentamisessa ja rikosten havaitsemisvalmiuksissa ja tuovat esiin petosjärjestelmien moninaisuuden; on huolestunut siitä, että jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta ilmoittaa elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevista tapauksista komissiolle sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän kautta, mikä estää elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien tapausten jäsennellyn seurannan ja riskianalyysin; korostaa kansallisten viranomaisten, EPPOn ja komission välisen yhteistyön merkitystä jäsennellyn raportoinnin parantamisen kannalta; on huolestunut siitä, että unionin toimielinten, myös komission, ilmoittamien tapausten osuus ei ole kolmeakaan prosenttia, mikä herättää lisähuolta komission kyvystä valvoa elpymis- ja palautumistukivälinettä; kehottaa komissiota korjaamaan kiireesti nämä puutteet ja parantamaan yhteistyössä EPPOn kanssa raportointijärjestelmien yhteentoimivuutta sekä selkeyttämään rooleja elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien sääntöjenvastaisuuksien tehokkaan seurannan varmistamiseksi;

41. toteaa jälleen, että EPPOn työmäärä, joka alun perin aliarvioitiin, on kasvanut merkittävästi ja sen odotetaan kasvavan edelleen erityisesti elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien tapausten vuoksi; on tietoinen siitä, että EPPO ilmoittaa tutkinnoissaan havaituista rikollisista toimintamalleista jäsenvaltioille, komissiolle ja elpymis- ja palautumistyöryhmälle, jotta voidaan tehostaa ennaltaehkäisyä ja havaitsemista ja lieventää petosriskiä; toteaa, että vaikka tutkittavat tapaukset ulottuvat eri aloille ja elpymis- ja palautumistukivälinettä koskeviin aloitteisiin, yhteisenä piirteenä on järjestäytyneen

rikollisuuden osallisuus aina, kun perustetaan laajamittainen vilpillinen järjestelmä, jolla varmistetaan arvokas laiton tuotto;

42. panee merkille, että noin kuudessa prosentissa EPPOn vuoden 2024 loppuun mennessä tutkimista rikoksista oli kyse osallistumisesta rikollisjärjestöön, joka keskittyi rikollisessa toiminnassaan direktiivissä (EU) 2017/1371 tarkoitettuun rikolliseen toimintaan (unionin taloudellisten etujen suojaamiseen liittyvä rikollisuus); toteaa jälleen, että ainoastaan petostentorjuntajärjestelmän eri osien välisellä tehostetulla yhteistyöllä voidaan vaikuttavasti torjua tällaista vilpillistä toimintaa ja turvata elpymis- ja palautumistukivälineen tavoitteiden saavuttaminen ja unionin politiikkojen toteutuminen yleisesti; katsoo, että unionin taloudellisia etuja voidaan suojata ainoastaan oikeudellisten ja hallinnollisten toimenpiteiden yhteisellä koordinoidulla käyttöönotolla, ja kehottaa jälleen komissiota antamaan EPPOlle asianmukaista tukea siinä, miten voidaan edistää niiden korjaavien toimenpiteiden hyväksymistä, joita toteutetaan sen jälkeen, kun EPPO on toteuttanut elpymis- ja palautumistukivälineeseen vaikuttavien petosten riippumattoman tutkinnan ja niihin liittyvät syytetoimet; kehottaa luomaan tehokkaamman koordinointikehyksen, johon osallistuvat EPPO, komissio ja jäsenvaltiot ja jolla pyritään vahvistamaan elpymis- ja palautumistukivälineeseen vaikuttavien petosten tutkintaa ja ehkäisemistä, varmistamaan EPPOn tutkintojen järjestelmällinen seuranta ja parantamaan asiaankuuluvien tietojen vaihtoa; kehottaa komissiota tiedottamaan unionin budjettivallan käyttäjälle toimiensa tuloksista;

Henkilöresurssit, henkilöstön hyvinvointi ja tasa-arvo

43. panee merkille, että henkilöstön määrä jatkoi kasvuaan vuonna 2024 ja oli vuoden 2024 lopussa 258 (58 vuonna 2020, 122 vuonna 2021, 217 vuonna 2022 ja 238 vuoden 2023 loppuun mennessä), joten lisäys oli hieman yli 9,5 prosenttia; on tyytyväinen korkeaan täyttöasteeseen, joka oli noin 96 prosenttia (93 prosenttia vuoden 2023 lopussa) kaikissa henkilöstöluokissa lukuun ottamatta kansallisia asiantuntijoita, joiden kohdalla se oli 83 prosenttia; panee merkille, että ulkoisten palveluntarjoajien määrä (32) ja talon sisäisten toimeksisaajien määrä (10) pysyivät lähes ennallaan vuonna 2024 (34 ja 9 vuonna 2023);

44. panee tyytyväisenä merkille, että vuonna 2024 EPPOn hallinnolliset valmiudet palvelukseenoton alalla paranivat ja että se valvoi 50:tä valintamenettelyä (vuonna 2023 valintamenettelyjä oli 24) ja että palvelukseen otettiin 47 uutta henkilöstön jäsentä (45 vuonna 2023), kuusi kansallista asiantuntijaa ja kuusi harjoittelijaa; panee merkille Luxemburgin haastavat palvelukseenotto-olosuhteet, jotka liittyvät korkeisiin elinkustannuksiin etenkin palkattaessa henkilöitä alempiin palkkaluokkiin, joiden osalta EPPO korostaa hakijoiden pientä määrää, valituksi tulleille hakijoille toimitettujen tarjousten suurta

hylkäämisastetta sekä jatkuvasti hyvin rajallista osaajareserviä ja erityistaitojen vähäistä tarjontaa; korostaa, että muiden työnantajien tarjoamiin mahdollisuuksiin verrattuna rajallisemmat etätyömahdollisuudet saattavat myös vähentää työpaikkojen houkuttelevuutta; kehottaa jälleen EPPOa ja komissiota määrittämään lisätoimenpiteitä, joilla voitaisiin lisätä EPPOn houkuttelevuutta korkeasti koulutetuille ammattilaisille, joilla on kansainvälistä kokemusta;

45. on tietoinen siitä, että EPPO pyysi henkilöstötaulukossaan vuoden 2024 loppuun mennessä 419:ää virkaa/toimea ja että sen sijaan myönnettiin 289 virkaa/toimea; korostaa, että vuonna 2025 pyydettyjä toimia oli 513 ja jälleen vain 307 tointa myönnettiin, mikä kasvatti kuilua tarvittavien ja osoitettujen resurssien välillä; on yhtä mieltä EPPOn kanssa siitä, että ilman pyydettyä henkilöstön lisäystä EPPOn kyky hoitaa tehtävänsä tehokkaasti unionin kansalaisten odotusten mukaisesti vähenee huomattavasti, tapaukset ruuhkautuvat edelleen, oikeudenkäyttö unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavissa petostapauksissa viivästyy ja julkisia varoja varastavien ja Euroopan talouksia vahingoittavien järjestäytyneiden rikollisryhmien torjunnasta tulee paljon tehottomampaa; panee merkille EPPOn huomautukset siitä, että henkilöstölle kertyy yhä enemmän työaikahyvityksiä, sillä resurssit ovat rajalliset ja henkilökohtainen työmäärä kasvaa, ja tämä voi aiheuttaa yksilön selviytymiskykyyn liittyviä riskejä ja mahdollisesti lisätä vaihtuvuutta; korostaa siksi, että EPPOlla on oltava sille uskottuja tehtäviä vastaavat riittävät henkilöstö- ja talousarvioresurssit;

46. suhtautuu myönteisesti siihen, että henkilöstön kohdentamisella EPPOssa pyritään maksimoimaan tuloksellisuus, ja toteaa, että vuoden 2024 loppuun mennessä 412 toimesta 319 eli yli 77 prosenttia oli osoitettu operatiivisiin tehtäviin (80 prosenttia vuonna 2023) ja 18 prosenttia oli osoitettu hallinnollisiin tehtäviin (14 prosenttia vuonna 2023) EPPOn operatiivisten tehtävien priorisointia koskevan lähestymistavan mukaisesti; panee kuitenkin merkille, että hallinnollisiin ja tukitehtäviin osoitetun henkilöstön osuus on kasvanut; ymmärtää tämän johtuvan pääasiassa joistakin viimeaikaisista muutoksista komission toimintaperiaatteissa, kuten tietotekniikkapalvelujen lopettamisesta, joka on johtanut siihen, että EPPOn oman henkilöstön on hoidettava tärkeimmät tehtävät, minkä vuoksi henkilöstöä on osoitettu muihin kuin operatiivisiin tehtäviin;

47. katsoo työmäärän kehityksen edellyttävän lisäresursseja; huomauttaa, että elpymis- ja palautumistukivälineeseen liittyvien tapausten ja alv-petosten jatkuvasti kasvava määrä sekä rajatylittävää järjestäytynyttä rikollisuutta koskevien tutkintojen monimutkaisuus lisäävät työtaakkaa myös EPPOn toimintaan erottamattomasti liittyvissä hallinnollisissa ja keskeisissä tukitoiminnoissa; on huolestunut riskistä, että EPPOn tarpeita

aliarvioidaan ja sen valmiuksia reagoida vaikuttavasti kasvaviin vaatimuksiin yliarvioidaan;

48. huomauttaa, että joulukuuhun 2024 mennessä EPPOsta vapaaehtoisesti lähteneen henkilöstön osuus (vuoden alusta lähtien) oli 2,8 prosenttia, mikä merkitsee vähäistä kuuden henkilöstön jäsenen vaihtuvuutta vuonna 2024 (11 vuonna 2023 eli 4,62 prosenttia), ja toteaa, että syynä oli pääasiassa kiinnostuneen henkilöstön päätös siirtyä samalla paikkakunnalla tai ulkomailla muihin unionin elimiin, jotka tarjoavat paremmat palvelussuhteen ehdot; panee merkille, että henkilöstön hyvinvointiin kiinnitetään riittävästi huomiota, mistä ovat osoituksena myös monet vuonna 2024 suunnitellut (ja suurelta osin vuonna 2025 toteutetut) aloitteet, jotka liittyvät asumiskorvauksen käyttöönottoon sekä koulutukseen ja ammatilliseen kehitykseen ja joiden ansiosta EPPO voi tarjota kilpailukykyisemmän paketin muiden Luxemburgissa toimivien toimielinten tavoin; panee merkille, että myös pitkäaikaisten sairauslomien määrä on hyvin rajallinen;

49. panee merkille, että vuonna 2024 alettiin kehittää hyvinvointia koskevia toimintaperiaatteita, jotta voidaan parantaa entisestään henkilöstön tyytyväisyyttä ja edistää suojaavia terveystekijöitä; pitää näin ollen myönteisenä komission psykososiaalisen yksikön kanssa tehtyä sopimusta, jolla helpotetaan EPPOn koko henkilöstön mahdollisuutta saada psykososiaalista neuvontaa eri asiantuntijoilta; pitää myönteisinä EPPOn muita aloitteita henkilöstön hyvinvoinnin edistämiseksi, kuten sisäisiä ja ulkoisia valintamenettelyjä, joiden ansiosta kymmenen henkilöstön jäsentä pystyi hyödyntämään sisäisiä siirtoja vuonna 2024, sekä palvelussuhteen ehtojen tarkistamista, ja toteaa, että niitä muutettiin lopulta vuoden 2024 lopussa siten, että EPPOn henkilöstö saa mahdollisuuden toistaiseksi voimassa olevaan palvelussuhteeseen aiempaa varhaisemmassa vaiheessa;

50. huomauttaa, että vuoden 2023 lopussa EPPOssa päivitettiin etätyöpaikan käsitettä koskevia uusia suuntaviivoja, minkä myötä henkilöstön riippumattomuus lisääntyi vuonna 2024; panee merkille, että vuoropuhelu henkilöstön kanssa on jatkunut siitä lähtien mutta ei ole johtanut muihin mukautuksiin vuonna 2024; palauttaa mieliin, että EPPOlla on käytössä joustava työaikajärjestely ja vakiomuotoinen etätyöjärjestelmä, jossa viikoittaisia etätyöpäiviä on perusvaihtoehdon mukaisesti yksi ja enintään niitä on kolme, ja lisäksi pidennyksiä etätyöskentelyyn hyväksytään vakavien terveyteen tai perheeseen liittyvien pakottavien syiden vuoksi; huomauttaa, että nykyiseen kehykseen sisältyy myös vuosittain 10 päivän työskentely asemapaikan ulkopuolelta ja sitä ei tarvitse yhdistää lomapäiviin; ottaa huomioon, että EPPOn nykyiset työolot antavat henkilöstölle mahdollisuuden hyödyntää digitaalisia ratkaisuja ja näin työn järjestelyyn voidaan sisällyttää paljon itsenäisyyttä ja voidaan helpottaa yksityis- ja työelämän yhteensovittamista ja kohottaa ryhmän mielialaa ja yhteishenkeä;

toteaa, että näitä seikkoja koskeva vaikutustenarviointi tehtiin jatkuvassa vuorovaikutuksessa henkilöstön ja henkilöstökomitean kanssa (ja siihen sisältyi yleisesti seurantaa ja tarkistuksia);

51. panee tyytyväisenä merkille, että vuosina 2024 ja 2025 saavutettiin sukupuolten riittävän tasapuolinen edustus johtotehtävissä (neljä naista ja viisi miestä), kun keski- ja ylempään johtoon nimitettiin aliedustetun sukupuolen edustajia; toteaa maantieteellisestä tasapainosta, että kaikki 26 EU:n kansallisuutta ovat vaihtelevassa määrin edustettuina EPPOn henkilöstössä mutta jotkin kansallisuudet ovat paremmin edustettuina kuin toiset; kehottaa EPPOa viimeistelemään monimuotoisuutta ja osallisuutta koskevan strategiansa, jonka täytäntöönpanosta päätettiin vuonna 2023;

52. toteaa, että EPPOn etulinjan muodostavat valtuutetut Euroopan syyttäjät, jotka toimivat hajautetulla tasolla 24 eri jäsenvaltiossa; panee merkille, että 31. joulukuuta 2024 lähtien valtuutettujen Euroopan syyttäjien toimistoja on sijainnut 44 kaupungissa 22 jäsenvaltiossa; panee merkille, että vuoden 2024 loppuun mennessä EPPO oli nimittänyt 166 valtuutettua Euroopan syyttäjää, kun otetaan huomioon, että kymmenen valtuutettua Euroopan syyttäjää Ruotsista (2) ja Puolasta (8) nimitettiin joulukuussa 2024 mutta he aloittivat operatiivisen toimintansa vasta tammikuussa 2025; muistuttaa, että on tärkeää varmistaa valtuutettujen Euroopan syyttäjien täysi riippumattomuus ansioihin perustuvan ja objektiivisen nimitysmenettelyn perusteella asetuksen (EU) 2017/1939 17 artiklan ja kansallisen menettelyllisen autonomian periaatteen mukaisesti;

53. korostaa, että EPPO oli ilmoittanut tavoitteeksi, että vuoden 2024 loppuun mennessä nimitetään yhteensä 172 valtuutettua Euroopan syyttäjää ottamatta huomioon laajentumisesta Puolaan ja Ruotsiin johtuvia lisätarpeita; huomauttaa, että unionin budjettivallan käyttäjä hyväksyi valtuutettujen Euroopan syyttäjien lukumäärän lisäämisen 140:stä 166:een vain osoittamalla Puolalle 24 ja Ruotsille kaksi valtuutettua Euroopan syyttäjää; korostaa, että unionin budjettivallan käyttäjä myönsi edelleen valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkkojen kattamiseen resursseja, jotka vastasivat 80:tä prosenttia AD 9 -palkkaluokan palkasta eikä sataa prosenttia AD 9 -palkkaluokan palkasta, kuten EPPO oli päättänyt tehdäkseen tehtävästä houkuttelevamman ylemmälle syyttäjälle, jolla on riittävä pitkäaikainen työkokemus EPPOn monimutkaisten tapausten käsittelemiseksi; on tietoinen siitä, että tästä osoitettujen resurssien vajeesta johtuvien taloudellisten rajoitteiden vuoksi EPPO kykeni osoittamaan vuoden 2024 loppuun mennessä Ruotsin kahden valtuutetun Euroopan syyttäjän lisäksi vain kahdeksan valtuutettua Euroopan syyttäjää Puolaan (tarvittavien 24 valtuutetun Euroopan syyttäjän sijasta) ja 156 valtuutettua Euroopan syyttäjää muissa jäsenvaltioissa; toteaa, että uusien valtuutettujen Euroopan syyttäjien vastaanottamisen hidastuminen vaikuttaa kielteisesti

EPPOn valmiuksiin johtaa kasvavaa määrää tutkintoja ja syytetoimia; toteaa lisäksi, että rahoitusvajeen vuoksi EPPOn oli myös vähennettävä tai lykättävä asianhallintajärjestelmään tehtäviä investointeja, minkä vuoksi se ei pystynyt parantamaan valmiuksiaan johtaa rajatylittäviä tutkintoja; kehottaa komissiota arvioimaan tilannetta ottaen huomioon työmäärän kasvun ja käsiteltävien tapausten arkaluonteisuuden ja raportoimaan parlamentille tuloksista ja mahdollisista ratkaisuista rahoitusvajeen kattamiseksi;

54. katsoo, että EPPO ja jäsenvaltiot ovat yhteisesti vastuussa valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittämisestä, koska neuvosto nimittää jäsenvaltioiden nimeämät Euroopan syyttäjät kun taas jäsenvaltioiden nimeämät valtuutetut Euroopan syyttäjät nimittää kollegio; kannustaa jäsenvaltioita edistämään valtuutettujen Euroopan syyttäjien ja EPPOn täyttä riippumattomuutta; panee merkille, että tehdäkseen valtuutettujen Euroopan syyttäjien tehtävästä houkuttelevamman EPPO on pyrkinyt parantamaan näiden työehtoja esimerkiksi yhdenmukaistamalla valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkat sellaisten unionin virkamiesten palkkojen kanssa, joilla on vastaava vastuutaso AD9, sen sijaan, että ne olisivat 80 prosenttia unionin virkamiesten palkoista, kuten komissio oli alun perin päättänyt, ottaen huomioon, että valtuutettujen Euroopan syyttäjien urakehitys heidän kansallisissa järjestelmissään on edelleen epäselvä ja että kokeneimpien kansallisten syyttäjien kansallinen palkka on monissa tapauksissa korkeampi kuin valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtävästä tarjottava palkka, mikä velvoittaa EPPOn puuttumaan asiaan ja panemaan täytäntöön Euroopan syyttäjien palvelussuhteen ehtojen 16 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että jos nettopalkan kokonaismäärä on kansallista palkkaa alhaisempi, myönnetään lisämäärä, jolla varmistetaan, että palkka vastaa aiempaa tasoa; kehottaa jälleen suunnittelemaan valtuutetuille Euroopan syyttäjille selkeän urakehityspolun ja suotuisamman sosiaaliturvaa ja sairausvakuutusturvaa koskevan hallintokurin; vaatii luomaan erityisen valtuutetun Euroopan syyttäjän aseman, joka on yhdenmukainen heidän oikeudellisen tehtävänsä luonteen kanssa, ja kehottaa komissiota vastaavasti ehdottamaan asetukseen (EU) 2017/1939 sen tulevan tarkistuksen yhteydessä muutoksia, jotka kattavat myös valtuutettujen Euroopan syyttäjien sosiaaliturvan ja sairausvakuutusturvan vajeen, jota kaikki jäsenvaltiot eivät ole vielä korjanneet lainsäädännöllisillä tai hallinnollisilla järjestelyillä, vaikka niiden hyväksyminen on pakollista asetuksen (EU) 2017/1939 nojalla;

55. ymmärtää, että EPPO halusi vuonna 2024 toteuttaa henkilöstön tyytyväisyyskyselyn sisäisesti mieluummin kuin turvautua nykyisen puitesopimuksen mukaiseen kalliiseen ulkopuoliseen palveluntarjoajaan, mutta pitää valitettavana, että henkilöstökomitea ei osallistunut kyselyn tekemiseen, sillä se olisi ollut asianmukaisempaa; panee merkille, että henkilöstö nosti kyselyssä toistuvasti esiin tiettyjä teemoja, jotka liittyivät pääasiassa työ- ja

yksityiselämän tasapainoon sekä tulkintoihin siitä, millaisissa tilanteissa on mahdollista tehdä ulkomaanetätyötä erityisistä perhe- tai henkilökohtaisista syistä; panee merkille, että EPPOn mukaan sen tiukat etätyökäytännöt ovat mahdollinen rekrytoinnin pidäke, ja kannustaa EPPOa etsimään edelleen vaihtoehtoja, joilla autonomiaa voisi lisätä siten, että se ei vaaranna EPPOn työskentelytapojen tehokkuutta tai aseta viraston työkulttuuria kyseenalaiseksi, sillä näin voitaisiin lisätä henkilöstön tyytyväisyyttä;

56. panee merkille, että vuonna 2024 EPPO kirjasi 1 504 henkilöstön kiinnostuksenilmaisua koulutusohjelmia kohtaan ja niistä 851 suoritettiin onnistuneesti, mikä on yhtä kuin 13 984 tuntia tai 1 865 päivää sisäisen tai ulkopuolisen palveluntarjoajan järjestämää koulutusta; panee merkille, että EPPO kirjasi 42 kiinnostuksenilmaisua oikeus- ja hallintoasioihin liittyviä ulkoisen palveluntarjoajan järjestämiä erityiskoulutusohjelmia kohtaan ja että näistä 17 suoritettiin onnistuneesti ja 22 oli edelleen käynnissä, mikä vastaa 992:ta tuntia tai 132:ta päivää koulutusta;

57. panee merkille, että myös vuonna 2024 EPPOn koulutusstrategiat olivat EPPOn tehtävän mukaisia ja sen kannalta merkityksellisiä, sillä ne liittyivät joko operatiiviseen toimintaan (operatiiviset työpajat ja muu koulutus) tai hallinnon alaan (digitaalisiin palveluihin, turvallisuuteen ja erilaisiin muihin aloihin liittyvät, palvelutasosopimusten mukaiset koulutukset) ja vastasivat siten organisaation tarpeita; on tietoinen siitä, että vuonna 2024 koulutuksessa keskityttiin erityisesti esimerkiksi turvallisuuteen (tietoturva ja yleinen tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvä turvallisuustietoisuus), etiikkaan, kestävyyteen (vihreät julkiset hankinnat ja ilmastoriskit) ja digitaalisten taitojen parantamiseen (merkityksellinen myös valmisteltaessa EPPOn tietotekniikkaomavaraisuutta koskevaa hanketta, joka saatiin lopulta päätökseen vuonna 2025); suhtautuu myönteisesti EPPOn lähestymistapaan, jonka mukaan koulutustarjonnan sisältö räätälöidään tarkkaan kohdeyleisön tehtävän, vastuualueiden ja palkkaluokan mukaan siten, että tiimeille tarjotaan tapauskohtaisten pyyntöjen perusteella pienimuotoisia infotilaisuuksia, joissa keskitytään ennalta määriteltyihin kysymyksiin (esim. häirintäyhdyshenkilöiden rooli);

58. panee merkille, että henkilöstölle tiedotettiin asianmukaisesti koulutusmahdollisuuksista EPPOn intranetsivuilla ja valikoimassa oli myös uusille tulokkaille tarkoitettua sisältöä ja muita käyttäjäystävällisiä resursseja; on tyytyväinen siihen, että vuoden 2024 koulutustarjonta sai hyvän vastaanoton ja että esimerkiksi vuoden 2024 loppuun mennessä 86,2 prosenttia EPPOn henkilöstöstä (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö, kansalliset asiantuntijat ja talon sisäiset toimeksisaajat) oli osallistunut petostentorjuntatoimintaperiaatteiden koskevaan koulutukseen ja että vuonna 2024 koko henkilöstölle järjestettiin kaksi häirinnän

torjuntaan ja väärinkäytösten paljastamista koskeviin toimiin liittyvää yleistä koulutustilaisuutta (34 ja 16 osallistujaa) ja lisäksi johtajille (9 osallistujaa) ja kollegion jäsenille (6 osallistujaa) järjestettiin oma tilaisuus;

59. panee tyytyväisenä merkille, että vuonna 2024 ei ilmoitettu yhtään työuupumustapausta; panee merkille, että EPPO on kannustanut toimenpiteisiin, joilla pyritään kompensoimaan jatkuvasti kasvavaa työmäärää työuupumuksen riskin vähentämiseksi; panee kuitenkin merkille, että vuonna 2024 ei tehty arviointia työmäärän jakautumisesta eri tiimien ja henkilöstön jäsenten välillä;

60. panee merkille, että EPPO järjesti vuonna 2024 häirinnän torjuntaa koskevia tiedotustilaisuuksia henkilöstölle, johtajille ja kollegiolle ja että tällaisia tilaisuuksia järjestettiin pyynnöstä ja tapauskohtaisesti tietyille tiimeille ja yksiköille ja niiden sisältö räätälöitiin kunkin ryhmän tarpeisiin; arvostaa sitä, että vuonna 2024 käynnistettiin kiinnostuksenilmaisumenettely häirintäyhdyshenkilönä toimimiseen, minkä tuloksena häirintäyhdyshenkilöt valittiin (yhteistyössä henkilöstökomitean kanssa) vuoden 2025 ensimmäisellä neljänneksellä; panee merkille, että vuonna 2024 EPPOssa tehtiin ensimmäinen häirintää koskeva ilmoitus;

61. panee merkille, että vuonna 2023 toteutetun pilottihankkeen myönteisten tulosten rohkaisemana laadittiin harjoittelua koskevat toimintaperiaatteet, jotka hyväksyttiin vuonna 2024, ja että ensimmäinen joukko harjoittelijoita aloitti virastossa jo samana vuonna; panee merkille, että vuonna 2024 EPPOssa työskenteli kahdeksan harjoittelijaa, joiden työaika oli sidottu harjoittelua koskevien toimintaperiaatteiden mukaisesti EPPOn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön työaikaan, joka tässä tapauksessa oli työajasta ja hybridityöstä 24. maaliskuuta 2022 annetun komission päätöksen C(2022)1788 säännösten mukainen; arvostaa sitä, että kaikki EPPOn harjoittelijat saavat kuukausikorvauksen (apurahana); korostaa, että Luxemburgin korkeat elinkustannukset muodostavat merkittävän esteen mahdollisille harjoittelijoille;

Eettiset toimintapuitteet ja avoimuus

62. on tietoinen siitä, että kaiken kaikkiaan EPPOn eettisiä toimintapuitteita kehitetään parhaillaan asteittain; ymmärtää, että rajallisten henkilöresurssien vuoksi niitä ei saatu valmiiksi vuonna 2024; kehottaa saattamaan päätökseen eturistiriitoja koskevien kattavien toimintaperiaatteiden valmistelutyön, jotta ne voidaan hyväksyä nykyisten sääntöjen lujittamiseksi ja parantamiseksi ja jotta kaikki asiaan liittyvät kysymykset voidaan huomioida paremmin yhdessä johdonmukaisessa asiakirjassa;

63. arvostaa sitä, että parlamentin pyynnöstä EPPOn eettisiä toimintapuitteita koskevasta koulutusohjelmasta on tehty pakollinen kaikille EPPOn viranhaltijoille, myös Euroopan syyttäjille ja valtuutetuille Euroopan syyttäjille, ja että sen osallistumisaste vuonna 2024 oli korkea;

64. panee merkille, että vuonna 2024 järjestettiin EPPOn eettisistä toimintapuitteista, petostentorjuntastrategiasta ja hyvän hallintotavan säännöstöstä yhteensä 17 tiedotustilaisuutta, joihin varmistettiin henkilöstön laaja osanotto ja jotka ajoittuivat 1. maaliskuuta 2023 hyväksytyn petostentorjuntastrategian 2023–2025 täytäntöönpanon yhteyteen; toteaa, että strategian tavoitteena on torjua petoksia organisaation kaikilla tasoilla, myös sisäisesti, ja että sen tavoitteet liittyvät asiaa koskevaan toimintasuunnitelmaan ja keskeisiin tulosindikaattoreihin, jotka ovat osa EPPOn sisäistä valvontaympäristöä ja joita sisäisestä valvonnasta vastaava toimihenkilö tarkastelee vuosittain; huomauttaa, että käyttöön on otettu eturistiriitoja koskevat säännöt ja ilmoitusmenettelyt ylimmälle johdolle ja käsittelyketjuihin, hankintoihin ja rekrytointiin osallistuvalle henkilöstölle; panee merkille, että vuosittain tehdään erityinen petosriskien arviointi mahdollisten riskien, myös eturistiriitojen, tunnistamiseksi ja niihin puuttumiseksi; arvostaa sitä, että EPPOn henkilöstön ulkoista toimintaa ja ulkoisia tehtäviä koskevia ohjeita sovelletaan kaikkeen henkilöstön toimintaan, jonka ei katsota olevan osa EPPOn toimivallan ulkopuolista vapaa-ajan harrastustoimintaa mutta joka katsotaan merkitykselliseksi;

65. toistaa kehotuksensa ottaa käyttöön järeämmät pyöröovi-ilmiötä koskevat toimintaperiaatteet, joihin olisi kuuluttava vähintään kahden vuoden karenssiaika EPPOn johtaville virkamiehille, erityisesti ennen kuin he voivat tehdä EPPOn tutkintoihin kytköksissä olevaa työtä yksityisellä sektorilla; vaatii, että EPPO tarkastelee vuosittain näiden työsuhteen päättymisen jälkeisten rajoitusten noudattamista; muistuttaa, että pyöröovi-ilmiön ehkäiseminen on sisällytettävä EPPOn yleisiin eettisiin toimintapuitteisiin;

66. panee tyytyväisenä merkille EPPOn toteuttamat jatkotoimenpiteet, jotka liittyvät parlamentin viimeisimpään vastuuvapauden myöntämistä koskevaan päätöslauselmaan, jossa EPPOa pyydettiin hyväksymään erityinen väärinkäytösten paljastamista ja vastatoimien torjuntaa koskeva menettely, jotta niiden soveltamista koskevat säännöt voidaan sisällyttää kollegion hyväksymiin henkilöstösääntöihin (kollegion päätös 077/2021 EPPOssa sovellettavien väärinkäytösten paljastamista koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta), ja täydentämään EPPOn varainhoitosääntöjen 45 artiklan 12 kohtaa (jossa vahvistetaan kyseisessä tilanteessa toteutettavat toimet), jotta voidaan varmistaa turvallisuus ja suojelu työpaikalla; on tietoinen, että vuonna 2024 valmisteltiin erityinen väärinkäytösten paljastamista ja vastatoimien torjuntaa koskeva menettely, joka hyväksyttiin vuoden 2025 alussa;

kannustaa EPPOa jatkamaan tiivistä sisäistä vuoropuhelua väärinkäytösten paljastamisesta häirintäyhdyshenkilöiden kanssa ja ottamaan valtuutettujen Euroopan syyttäjien kansalliset avustajat mukaan tähän liittyviin asioihin; korostaa, että väärinkäytösten paljastamista ja vastatoimien torjuntaa koskevien menettelyjen tehokas täytäntöönpano on olennaisen tärkeää EPPOn sisäisen integriteetin ja uskottavuuden turvaamiseksi; kehottaa EPPOa raportoimaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle näiden suojakeinojen käytännön toiminnasta, muun muassa siitä, missä määrin henkilöstö on tietoinen järjestelmästä ja luottaa siihen;

67. katsoo, että EPPOn sisäinen integriteettikehys on ratkaisevan tärkeä sen kannalta, millainen maine EPPOlla on riippumattomana ja itsenäisenä toimijana; katsoo, että määräys, jonka mukaan kaikkien johtavien virkamiesten, myös kollegion jäsenten, taloudelliset edut ja ulkoiset toimet on julkistettava, lieventää sopimattoman vaikuttamisen riskiä ja että näiden ilmoitusten säännöllisen tarkastamisen avulla voidaan tunnistaa mahdollisia havaitsemattomia riskejä; arvostaa EPPOn halukkuutta etsiä tehokkaita tapoja päästä tähän tavoitteeseen tavalla, jossa syyttäjäntoimen arkaluonteisuus ja erityisluonne otetaan asianmukaisesti huomioon;

68. huomauttaa avoimuuden keskeisestä merkityksestä EPPOn vuorovaikutuksessa ulkoisten toimijoiden kanssa; arvostaa sitä, että EPPO on halukas etsimään tapoja lisätä entisestään ulkoisten toimijoiden kanssa käytävän vuorovaikutuksen avoimuutta siten, että syyttäjäntoimen arkaluonteisuus ja erityisluonne, mukaan lukien tuomioistuinten harjoittama valvonta, sekä tarve suojella EPPOn riippumattomuutta otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo edelleen, että pakollisen julkisen rekisterin perustaminen kaikista EPPOn virkamiesten ja kolmansien osapuolten edustajien, myös edunvalvojien – myös silloin kun ne ajavat aktiivisesti toimintapoliittisia painopisteitä – ja kansallisten hallitusten edustajien, välisistä kokouksista parantaisi ihmisten luottamusta EPPOn riippumattomuuteen, EPPOn kykyä käynnistää tutkinta välittömästi julkisten varojen väärinkäyttötapauksissa ja estäisi mielikuvat sopimattomasta vaikuttamisesta;

Digitalisaatio, kyberturvallisuus ja tietosuoja

69. pitää valitettavana, että komissio ei noudattanut parlamentin kehotusta harkita uudelleen komission digitaalisten palvelujen pääosaston (entinen DIGIT) päätöstä lopettaa virtuaalityötilapalvelujen tarjoaminen EPPOlle; arvostaa komission päätöstä jatkaa tietotekniikkapalvelujen tarjoamista väliaikaisesti kesäkuuhun 2025 saakka siirtymän helpottamiseksi mutta pitää valitettavana, että lopputuloksena on tilanne, jonka taloudellinen toteutettavuus on parhaimmillaankin kyseenalainen ja jonka tuloksellisuus ei ole optimaalinen; toistaa näkemyksensä turvallisuuteen ja luottamuksellisuuteen liittyvistä perusteluista sekä

puhtaasti taloudellisista näkökohdista, sillä ulkoistaminen vaikuttaisi olevan paljon kalliimpaa kuin palvelujen tarjoaminen talon sisällä, kun lasketaan kaikki resurssit, jotka tarvitaan, jotta voidaan ratkaista monimutkaiset hallintoon liittyvät näkökohdat ja mukautua EPPOn hajautettuun organisaatiorakenteeseen, jossa valtuutetut Euroopan syyttäjät ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien kansalliset avustajat ovat useissa eri paikoissa eri puolilla unionia;

70. korostaa, että vaikka EPPO saavutti riittävän tietotekniikkaomavaraisuuden vasta vuonna 2025, se kykeni vuonna 2024 tehdyn valmistelutyön ansiosta toteuttamaan viraston historian merkittävimmät digitalisaatioinvestoinnit, ja että EPPOn oli käynnistettävä merkittävä määrä toimia, jotta se kykeni saavuttamaan tietotekniikkaomavaraisuuden ja ehkäisemään operatiiviseen toimintaan kohdistuvat kielteiset vaikutukset; muistuttaa, että vaikka komissio olisi antanut EPPOlle teknistä tukea siirryttäessä tietotekniikkaomavaraisuuteen, talousarvion näkökulmasta EPPOn oli joka tapauksessa siirrettävä resursseja operatiivisesta toiminnasta tietotekniikkaan, eikä komissio suostunut korvaamaan niitä; muistuttaa tässä yhteydessä, että EPPOn vuoden 2024 lisätalousarviota koskeva pyyntö (noin 3 miljoonaa euroa ja 37 henkilöstötaulukkoon sisältyvää virkaa/toimea) hylättiin helmikuun 2024 lopussa ja että tämä kieltäytyminen oli seurausta siitä, että komissio oli aiemmin kieltäytynyt myöntämästä 45:tä henkilöstötaulukkoon sisältyvää lisävirkaa/-toimea digitaalisten palvelujen pääosaston tarjoamien palvelujen poistumisesta johtuvan vajeen täyttämiseksi, ja että pyyntö toimitettiin tammikuussa 2023;

71. huomauttaa, että vuonna 2024 EPPOn operatiivisen tieto- ja viestintätekniikan talousarvio oli 6,61 miljoonaa euroa, mikä vastaa 19:ää prosenttia koko toimintatalousarviosta (verrattuna 4,7 miljoonaan euroon vuonna 2023 ja 5,6 miljoonaan euroon vuonna 2022); panee merkille, että absoluuttisesti mitattuna tämä kasvu kertoo merkittävästä valmistelutyöstä, jota on tehty tietotekniikkaomavaraisuuden eteen, mukaan lukien sisäisten valmiuksien vahvistaminen kyberturvallisuuden, tietotekniikkapalvelujen hallinnan ja infrastruktuurin seurannan aloilla, sekä digitaalisten palvelujen pääosaston aiemmin tarjoamien palvelujen teknisestä siirrosta; panee merkille, että tällaiset investoinnit kohdennettiin strategisesti EPPOn digitaalisen ympäristön jatkuvuuden, riippumattomuuden ja turvallisuuden varmistamiseen ja tarvittavan perustan luomiseen sille, että virasto kykeni saavuttamaan tietotekniikkaomavaraisuuden kesäkuussa 2025; korostaa, että vaikka tietotekniikkamenojen osuus toimintatalousarviosta pysyi vakaana, vuonna 2024 keskityttiin selkeästi toimiin ja resursseihin, joilla valmisteltiin EPPOn siirtymistä täyteen digitaaliseen riippumattomuuteen;

72. korostaa, että vaikka tavoitteeseen päästiin vuonna 2025, EPPO painottaa, että tietotekniikkaomavaraisuuden tukeminen edellyttää

lisää henkilö- ja rahoitusresursseja, joita ei ole tähän mennessä myönnetty asianomaisissa budjettikohdissa käytettävissä olevien kokonaismäärärahojen rajallisuuden vuoksi; kehottaa komissiota harkitsemaan päätöstään uudelleen ja osoittamaan lisäresursseja sen varmistamiseksi, että EPPOn toiminnan vaikuttavuus ja oikeudellinen pätevyys eivät vaarannu;

73. panee merkille, että vuonna 2024 EPPO toteutti edelleen tietotekniikan alalla kahta merkittävää hanketta, jotka liittyivät tietotekniikkaomavaraisuutta koskevaan ohjelmaan ja asianhallintajärjestelmää koskevaan ohjelmaan ja joista ensiksi mainitussa pyrittiin laatimaan kattava luettelo hallinnollisista tietotekniikkapalveluista, joita hallinnoidaan täysin sisäisesti, ja jälkimmäisessä kehittämään digitalisaatiota keskeisellä tutkinta- ja syytetoimien toiminta-alalla; uskoo, että ratkaisu, joka perustuu näitä hankkeita varten palvelukseen otettaviin talon sisäisiin toimeksisaajiin, tarjoaa toiminnan välittömän jatkuvuuden, mutta sitä ei pitäisi nähdä lopullisena ratkaisuna EPPOlle, kun otetaan huomioon sen toiminnan äärimmäinen arkaluonteisuus ja tarve varmistaa sen digitaalisten palvelujen jatkuvuus ja luotettavuus sekä sen tietoteknisen infrastruktuurin, järjestelmien ja laitteiden mahdollisimman korkea turvallisuustaso; toistaa huolensa, että on riski, ettei komissio vaikuta ymmärtävän kuinka arkaluonteisesta asiasta on kyse, mistä on osoituksena se, kuinka pintapuolisesti ongelma arvioitiin, mikä saattaa vaikuttaa kielteisesti EPPOn operatiiviseen toimintaan ja aiheuttaa unionille mainehaitan, jos se heikentää EPPOn operatiivisia valmiuksia;

74. muistuttaa, että EPPOn tietoteknisen infrastruktuurin monimutkaisuus johtuu EPPOn hajautetusta rakenteesta, joka velvoittaa kunkin valtuutetun Euroopan syyttäjän käyttämään sekä kansallista että EPPOn asianhallintajärjestelmää, jotka ovat eri tietokantoja ja joihin sovelletaan eri käyttöoikeuksia; huomauttaa, että valtuutettujen Euroopan syyttäjien keskusyksiköiden ja EPPOn välisen tietojenkäsittelyn ja -vaihdon mahdollistamiseksi valtuutettujen Euroopan syyttäjien on digitalisoitava asiakirja-aineistot kansallisia digitaalisia välineitä käyttäen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mutta heidän on myös punnittava tarvetta saattaa tällaiset digitaaliset asiakirjat muotoon, joka olisi yhteensopiva EPPOn keskusjärjestelmän ja muiden tutkinnoissa kumppaneina toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien käyttämien järjestelmien kanssa;

75. katsoo, että EPPOn asianhallintajärjestelmän ja kansallisten asianhallintajärjestelmien integrointi on tarpeen tutkintojen tehostamiseksi ja että sitä on edistettävä asetuksen (EU) 2017/1939 tarkistamisen yhteydessä; arvioi, että tällainen integrointi edellyttäisi samantasoista ja johdonmukaista digitalisaatiota kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan luoda digitaalinen työympäristö, joka on yhtä turvallinen kuin EPPOn keskustoimisto,

noudattaen täysin kansallisia oikeudellisia kehyksiä; muistuttaa, että jäsenvaltioille ja unionille aiheutuvat jaetut kustannukset olisi otettava huomioon talousarviota koskevassa arviossa ja ennusteessa; arvostaa valtuutettujen Euroopan syyttäjien kansallisten avustajien roolia ja panosta järjestelmien tehokkaassa käytössä ja tietojen syöttämisessä ja ehdottaa harkittavaksi, että heille myönnettäisiin erityisasema asetuksen (EU) 2017/1939 tarkistamisen yhteydessä; korostaa, että mahdollisen tulevan integroinnin olisi perustuttava tasapainoiseen vastuunjakoon unionin ja jäsenvaltioiden välillä;

76. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää lieventää EPPOn tietotekniseen rakenteelliseen eheyteen kohdistuvia riskejä, jotka aiheutuvat aggressiivisesta toiminnasta, johon rikollisjärjestöillä on taipumusta ryhtyä silloin, kun EPPO häiritsee niiden rikollista toimintaa tutkimalla niitä ja nostamalla syytteitä; arvostaa sitä, että vuonna 2023 ehdotettu yleinen parannettu turvallisuusstrategia ja kattava tietoturvapolitiikan kehys hyväksyttiin virallisesti vuonna 2024; korostaa, että fyysinen ja digitaalinen turvallisuus ja niiden hallinnointi ovat olennaisen tärkeitä EPPOn toiminnan riippumattomuuden ja vaikuttavuuden mahdollistajia ja edellyttävät resursseja, kuten sellaisia, jotka otettiin käyttöön erityisen kyberturvallisuutta ja fyysistä turvallisuutta käsittelevän yksikön perustamiseksi;

77. korostaa, että EPPOa pyydetään yhä useammin ottamaan käsittelyyn tapauksia, joihin liittyy huipputeknologiaa ja digitaalisia menetelmiä hyödyntävää rikollisuutta, joten sen laitteiden ja tietoteknisten järjestelmien on oltava ajan tasalla, jotta se voi ottaa ammattimaisten rikollisverkostojen usein hyödyntämän kehittyneen teknologian osaksi tutkintaprosessejaan ja analyysejään;

78. panee merkille, että EPPO noudattaa operatiivisilla aloilla suurta varovaisuutta tekoälyn käytössä, ja on samaa mieltä siitä, että vaikka tekoäly voi auttaa tietojen käsittelyssä, todisteiden tarkastelun ja syyttämistä koskevan päätöksenteon on oltava täysin ihmisen vastuulla; suhtautuu myönteisesti tähän lähestymistapaan ja pitää sitä olennaisena perusoikeuksien, oikeusvarmuuden ja vastuuvelvollisuuden turvaamiseksi; korostaa, että EPPO ei pidä tekoälyä keinona vähentää henkilöstötarpeita vaan pikemminkin välineenä, joka auttaa kasvavasta työmäärästä selviytymisessä; kannustaa kohdentamaan investoinnit sellaisiin tekoälytyökaluihin – edellyttäen, että niiden käyttö pysyy oikeasuhteisena ja ihmisen suorittaman valvonnan alaisena – ja tekoälykoulutuksiin, joiden vaikutukset talousarvioon todennäköisesti tulevat kompensoiduiksi käännös- ja muissa tukiprosesseissa saavutettavien tehokkuushyötyjen kautta; kehottaa EPPOa antamaan henkilöstölle näiden välineiden käyttöä koskevia ohjeita etenkin EPPOn erityiselle toimeksiannolle ominaisten prosessien näkökulmasta;

79. on tietoinen siitä, että EPPOn käsittelemät tapaukset ja niihin liittyvät asiakirja-aineistot ja todisteet siirretään EPPOlle ja ne voidaan rekisteröidä millä tahansa unionin kielellä ja että asiakirjoja vastaanotetaan valtava määrä, tapauksesta riippuen satoja tai jopa tuhansia, ja ne on käännettävä työkielille tapausten analysointia ja tutkintaa varten; on samoin tietoinen siitä, että EPPOn englanniksi julkaisemat raportit ja päätökset on käännettävä takaisin raportoivan jäsenvaltion kielelle, jotta ne voidaan siirtää kansallisiin tuomioistuimiin; ymmärtää, että tämä prosessi toteutetaan Euroopan unionin elinten käännöskeskuksen (CdT, Centre de Traduction) tarjoamien konekäännöspalvelujen avulla; panee merkille, että vuonna 2024 konekäännöspalvelujen kustannukset olivat konekäännöstyökalujen osalta 1 051 000 euroa, kun ihmisen tuottamien käännösten kustannukset olivat 2 308 452 euroa[4]; pyytää EPPOa tutkimaan mahdollisuutta hyödyntää tehokkaammin näitä konekäännöspalveluja, jotka eivät toistaiseksi ole tekoälyavusteisia vaan joissa hyödynnetään digitaalisten palvelujen pääosaston eTranslation-palvelun sanastodatajoukkoja, joita päivitetään vuosittain;

80. toistaa tukevansa EPPOn pyyntöjä, jotka koskevat resurssien myöntämistä sen kyberturvallisuuden turvaamiseen, ja kehottaa panemaan nopeasti täytäntöön vahvan kyberturvallisuusstrategian EPPOn operaatioiden ja tietojen eheyden turvaamiseksi;

81. panee merkille, että EPPOn digitaalistrategiaa sekä haavoittuvuuksien ja korjauspäivitysten hallintaperiaatteita kehitetään parhaillaan ja että nykyiset yksiköt varmistavat, että ratkaisevan tärkeässä asianhallintaympäristössä on käytössä haavoittuvuusarviointi, automaattinen skannausväline ja automaattinen ilmoittaminen; kehottaa EPPOa asettamaan etusijalle toimenpiteet, jotka ovat merkittävimpiä turvallisen työympäristön, toiminnan jatkuvuuden ja keskeisten tietojen suojaamisen takaamisen kannalta;

82. suhtautuu myönteisesti EPPOn tietosuojavastaavan ja Euroopan tietosuojavaltuutetun EPPOn yhteyspisteen väliseen jatkuvaan vuoropuheluun ja niiden säännöllisiin kahdenvälisiin kokouksiin; kannustaa kollegiota, jonka päätökset täydentävät oikeudellista kehystä[5], tekemään yhteistyötä Euroopan tietosuojavaltuutetun

---

4 Luku ei kata tulkkauspalveluja, joita tarjotaan komission tulkkauksen pääosaston kanssa tehdyn palvelutasosopimuksen mukaisesti tai, jos tulkkauksen pääosasto kieltäytyy tarjoamasta pyydettyä palvelua tai ei pysty tarjoamaan sitä, toteutetaan palkkaamalla markkinoilla saatavilla olevia freelancetulkkeja (tapauskohtaisia poikkeuksia varainhoitosäännöistä). Vuonna 2024 tulkkauksen pääosaston palvelutasosopimuksen alaiset kustannukset olivat yhteensä 22 536 euroa ja loput 9 360 euroa olivat tapauskohtaisia palveluhankintoja.

5 Asetus (EU) 2017/1939 (ns. EPPO-asetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä

kanssa nykyisten käytäntöjen ja menettelyjen säännöllisessä tarkistamisessa, jotta voidaan varmistaa henkilötietojen käytettävyys tutkintaa ja syytteeseenpanoa varten ja tällä välin turvata niiden suoja;

Kiinteistöt ja turvallisuus

83. panee merkille, että vuokrasopimusta, jonka nojalla Luxemburgin viranomaiset tarjoavat EPPOn käyttöön vuokratta rakennuksen, jossa EPPOn päätoimipaikka tällä hetkellä sijaitsee, ei muutettu vuonna 2024 ja että EPPO maksoi vuonna 2024 saman 716 724 euron vuotuisen palvelumaksun kuin vuonna 2023 ilman lisäkustannuksia;

84. panee merkille, että EPPOlla on tällä hetkellä käytössään kymmenen kerrosta torni B -rakennuksen (TOB) torniosassa sekä neljä kerrosta lisärakennuksessa; on tietoinen siitä, että isäntävaltio kunnosti vuoden 2025 alusta alkaen seitsemän lisäkerrosta ja että ne luovutettiin asteittain EPPOn käyttöön vuoden 2025 viimeisellä neljänneksellä; ymmärtää, että uudet kerrokset auttavat korjaamaan nykyisen tilanpuutteen ja tarjoavat mahdollisuuden yhdistää ja jakaa uudella tehokkaalla tavalla tiloissa toimivia EPPOn yksiköitä; muistuttaa EPPOn toiminnan luonteesta ja sen luontaisesta luottamuksellisuudesta ja pitää siksi myönteisenä, että kullekin henkilöstön jäsenelle on annettu oma työtila yhden, kahden tai kolmen hengen työhuoneessa; arvostaa jo olemassa olevia toimenpiteitä, joilla on varmistettu, että toimistot ovat esteettömiä liikuntarajoitteisille ja muille vammaisille henkilöille;

Ympäristö ja kestävä kehitys

85. on tietoinen siitä, että EPPO toimii rakennuksen osassa, jonka isäntävaltio on tarjonnut vuokratta sen käyttöön, ja että ympäristöparametreistä päättävät sen vuoksi kansalliset viranomaiset paikallisten ympäristövaatimusten mukaisesti; suhtautuu myönteisesti Luxemburgin viranomaisten käynnistämiin toimiin, joilla tuetaan EPPOa ympäristönhoidon edistämisessä ja joiden tuloksena maanalaisiin pysäköintitiloihin asennetaan 20 sähköajoneuvojen latausasemaa ja EPPOn keskustoimiston kaikkiin tiloihin vaihdetaan energiaa säästävä sisävalaistus ja julkisivukaihtimet rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi; panee merkille, että joka kerrokseen on asennettu suodatetun juomaveden täyttöautomaatti, mikä vähentää muovipullojen käyttöä; panee merkille, että EPPOn keskusvirasto kuuluu Luxemburgin maksuttoman julkisen liikenteen verkoston piiriin, joten se on

---

lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

helposti saavutettavissa siten, että ympäristövaikutukset ovat vähäiset eikä henkilöstölle ja vierailijoille aiheudu kustannuksia, ja mainitsee myös, että maanalaisissa pysäköintitiloissa on polkupyörien pysäköinnille varattu tila;

86. panee merkille, että EPPO noudattaa virkamatkoja ja hyväksyttyjä matkoja koskevasta ohjeesta annettua komission päätöstä C(2025) 2495 ja ottaa huomioon virkamatkoja suorittavan henkilöstön vihreiden matkustusratkaisujen lisäksi myös sen, että virkamatkojen tarvetta arvioidaan järjestelmällisesti verkkokokousten toteutettavuuden perusteella;

Toimielinten välinen yhteistyö

87. muistuttaa, että unionin taloudellisia etuja suojaamaan suunnitellussa järjestelmässä EPPOn merkittävä tehtävä voidaan toteuttaa tehokkaasti vain tiiviillä yhteistyöllä ja koordinoinnilla muiden täydentäviä tehtäviä hoitavien tahojen kanssa; korostaa, että EPPO toimii monimutkaisessa ja heterogeenisessa ympäristössä, jossa sen riippumattomuus on ratkaisevan tärkeää, samoin kuin sen kyky luoda synergioita kumppaneidensa kanssa ja halu viestiä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa;

88. on tietoinen EPPOn pyrkimyksistä tehokkaaseen yhteistyöhön Europolin, OLAFin ja Eurojustin kanssa kunkin organisaation toimeksiannon mukaisesti pitämällä säännöllisesti johdon ja teknisen tason kokouksia sekä käyttämällä kaksisuuntaiseen tietojenvaihtoon tarkoitettua osuma/ei osumaa -tietojenvaihtojärjestelmää, jolla pyritään välttämällä toimien päällekkäisyyttä; pitää kuitenkin valitettavana OLAFin ja EPPOn välisen operatiivisen yhteistyön vähäistä määrää, mistä on osoituksena se, että OLAFin tukemien EPPOn tapausten määrä on jatkuvasti vähäinen (4 tapausta vuonna 2023 ja 5 tapausta vuonna 2024) verrattuna niiden tapausten määrään, joihin EPPO sai vuonna 2024 tukea Eurojustilta (25) ja Europolilta (83); on tietoinen siitä, että Europolin kanssa tehtävässä yhteistyössä on kuitenkin rajoituksia, jotka johtuvat kansallisesta rikosprosessilainsäädännöstä ja EPPOn omistamien tietojen saatavuudesta; katsoo, että kehittämällä edelleen Europolin kanssa tehtävää yhteistyötä voidaan saada synergioita ja optimoida resursseja, mutta se ei saa vaikeuttaa EPPOn sisäisen analyysialustan kehittämistä, sillä sen merkitys on olennainen EPPOn tutkintojen aikana kerättyjen tietojen nopean tulkinnan ja operatiivisten strategioiden laatimisen kannalta rajatylittävissä tapauksissa, jotka edellyttävät pääsyä EPPOn koko asianhallintajärjestelmään; kehottaa kaikkia osapuolia tutkimaan hyödyllisiä tapoja luoda synergioita, vahvistaa yhteistyötä operatiivisella tasolla, välttää tehtävien päällekkäisyyttä ja hyödyntää paremmin olemassa olevia analyysivalmiuksia; suhtautuu myönteisesti erityisten työryhmien perustamiseen komission ilmoittamaa petostentorjuntajärjestelmän uudistamista varten ja

odottaa, että keskusteluissa, joihin osallistuvat kaikki petostentorjuntajärjestelmän osapuolet, saadaan aikaan konkreettisia parannuksia tapaan, jolla ne tekevät yhteistyötä ja koordinoivat toimia, ja että komissio esittää ne vuoden 2026 loppuun mennessä;

89. panee merkille EPPOn hyvän yhteistyön tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan tietosuojavaltuutetun ja Euroopan oikeusasiamiehen kanssa vuonna 2024; toteaa, että Euroopan oikeusasiamies käynnisti yhden tutkinnan, joka perustui vuonna 2024 järjestettyyn valintamenettelyyn osallistuneen kansalaisen kanteeseen, ja toteaa, että tutkinnassa ei löydetty kannetta tukevaa näyttöä tai EPPOn toimintaan liittyviä hallinnollisia epäkohtia;

90. katsoo, että OLAFin ja EPPOn sääntelykehysten tarkistaminen tarjoaa mahdollisuuden tarkastella uudelleen monia niiden välisen yhteistyön näkökohtia kyseisinä operatiivisen toiminnan vuosina saatujen kokemusten perusteella; korostaa, että sekä täydentävien tutkintojen (OLAFin ehdottamat tutkinnat) että EPPOn toimintaa tukevien tutkintojen (EPPOn pyytämät tutkinnat) käyttöönotosta saadut kokemukset ovat tarjonneet hyvän tietokokonaisuuden, jota voidaan hyödyntää niiden yhteistyöjärjestelyjen uudistamisessa; korostaa, että samat operatiiviset kokemukset ovat osoittaneet, että havaitsemistoimia on lisättävä ja ilmoittamista parannettava; panee merkille, että vuonna 2024 parlamentissa järjestettiin ensimmäinen EPPOn syyttäjien ja OLAFin tutkijoiden kansainvälinen kokous; katsoo, että sitä voidaan pitää pilottina keskustelukäytännölle, josta olisi tultava säännöllinen, mikäli käytettävissä on tarvittavat rahoitusvarat; toistaa näkemyksensä, jonka mukaan asianmukainen vuoropuhelu ja yhteistyö unionin petostentorjuntajärjestelmän eri osapuolten välillä voidaan saavuttaa vain perustamalla pakollinen toimielinten välinen foorumi, jossa strategisia kysymyksiä voidaan käsitellä ja niistä voidaan keskustella resurssien optimoimiseksi ja tulosten konkretisoimiseksi;

91. toteaa, että alv-petoksista on tullut sisämarkkinoiden rakenteellinen haavoittuvuus ja että vaikka karusellipetokset toistuvat yhä uudelleen samanlaisina, kansalliset veroviranomaiset pystyvät havaitsemaan ja torjumaan vain pieniä osia rikollisverkostoista; korostaa EPPOn operaatioiden ainutlaatuista arvoa, sillä niiden avulla voidaan rekonstruoida monimutkaisia rikollisia liiketoimia ja laittomia rahavirtoja ja toteuttaa toimia takavarikoimalla ja jäädyttämällä näihin liittyviä varoja; kehottaa komissiota ehdottamaan edelleen kaikkia tarvittavia sääntelymuutoksia, joiden avulla voidaan puuttua alv-petosten torjunnan tehokkuutta heikentävään ja kansallisten ja EU:n viranomaisten välisten synergioiden mahdollisuutta haittaavaan tilanteeseen;

92. korostaa, että tietojen saatavuus ja jakaminen ovat kaikkien petostentorjuntatoimien keskeisiä osatekijöitä ja että ne voidaan saavuttaa tyydyttävästi vain, jos unionin talousarviota suojataan onnistuneesti; palauttaa mieliin suositukset, jotka tilintarkastustuomioistuin esitti erityiskertomuksessaan 24/2015 arvonlisäveropetosten torjunnasta ja erityiskertomuksessa 08/2025 ”Tuontiin liittyvät arvonlisäveropetokset – EU:n taloudellisia etuja ei suojata riittävästi yksinkertaistettujen tuontitullimenettelyjen yhteydessä”, ja suhtautuu tältä osin myönteisesti 14. marraskuuta 2025 annettuun komission ehdotukseen neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääsystä arvonlisäverotietoihin unionin tasolla[6]; korostaa samalla, että on tärkeää jakaa tietoa kattavasti ja tehokkaasti EPPOn, OLAFin, Eurojustin ja Europolin välillä ja että yhteisen työryhmän perustaminen mahdollistaisi tietojen yhdistämisen ja tapausten hallinnan tehokkuuden valvonnan näiden elinten välillä;

93. kannattaa EPPOn kehotusta tehostaa toimia, joilla varmistetaan paljon suuremmat ja paremmat tietojen analysointivalmiudet unionin tasolla, jotta EPPOn tutkinnoissa kerättyjä valtavia tietomääriä voidaan hyödyntää kokonaisuudessaan, ja on samaa mieltä siitä, että tämänsuuntainen edistyminen parantaisi merkittävästi järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa unionissa; panee merkille, että analysoitavana olevan kerätyn näytön määrä kasvaa eksponentiaalisesti samaan aikaan kun EPPOn tutkimien tapausten määrä kasvaa; huomauttaa, että suuri osa näistä tiedoista koskee järjestäytynyttä rikollisuutta ja rahanpesua sekä monia niihin liittyviä laittomia toimia, jotka ovat taustalla olevia rikoksia ja jotka eivät kuulu EPPOn toimivaltaan ja tutkintavaltuuksiin; panee merkille, että vastaava tilanne syntyi Admiral-tutkinnan jälkeen, jossa analysoitiin osaa vähintään 638 teratavun kokoisesta takavarikoidusta digitaalisesta data-aineistosta ja löydettiin yhteyksiä muun muassa huumekauppaan, uhkapelaamiseen ja prostituutioon, minkä seurauksena kansalliset syyttäjänvirastot ovat käynnistäneet entistä enemmän muita kuin EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvia rikoksia koskevia rikosoikeudellisia menettelyjä; huomauttaa, että vastaava tilanne oli myös Midas-tutkinnassa, jossa havaittiin monimutkainen rikollinen ekosysteemi, johon liittyi muun muassa pöytälaatikkoyrityksiä, bulvaaneja, valehenkilöllisyyksiä ja salattua viestintää ja jonka avulla pyöritettiin muuta rikollista toimintaa, kuten huume- ja asekauppaa ja terrorismin rahoittamista ja jonka osalta vähintään 418 teratavun digitaalisen data-aineiston analysointi on johtanut 13 rikosilmoituksen toimittamiseen kansallisille

---

6 https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2025-08/SR-2025-08_FI.pdf

viranomaisille, jotka vastaavat näiden muiden kuin PIF-rikosten tutkinnasta;

94. suhtautuu myönteisesti sisäisen mekanismin perustamiseen sen varmistamiseksi, että EPPO toimittaa asetuksen (EU) 2017/1939 103 artiklan 2 kohdan mukaiset, hallinnollisten perintä- ja varotoimenpiteiden kannalta keskeiset ilmoitukset resurssitehokkaasti, oikea-aikaisesti ja johdonmukaisesti, sekä komission kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen tarkistamiseen EPPOn ja komission välisen yhteistyön kolmannen vuotuisen korkean tason uudelleentarkastelun yhteydessä lokakuussa 2024; katsoo, että nämä järjestelyt johtavat tehokkaampiin toimiin unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi; korostaa itse asiassa komissiolle tehtävien ilmoitusten määrän jyrkkää kasvua, joka on seurausta uusista järjestelyistä vuosina 2024 (147 prosenttia enemmän kuin vuonna 2022) ja 2025 (85 prosenttia enemmän kuin vuonna 2022); huomauttaa kuitenkin, että EPPOn asianhallintajärjestelmää ja tietojen analysointivalmiuksia on kehitettävä edelleen, jotta se voi seurata tapauksiaan tehokkaasti ja varmistaa jatkuvan tiedonkulun komissiolle hallinnollisten toimenpiteiden hyväksymistä varten, mikä ei ole mahdollista tilanteessa, jossa virasto kärsii rakenteellisesta alirahoituksesta; pitää valitettavana, että huolimatta EPPOn selkeistä rahoitustarpeita koskevista viesteistä komissio esitti oikaisukirjelmässään 1/2024 ainoastaan kolmea henkilöstötaulukkoon sisältyvää virkaa/toimea ja yhtä sopimussuhteista toimihenkilöä, mikä ei ole riittävää; kannattaa EPPOn tulevia resurssipyyntöjä, jotka ovat välttämättömiä petosten kohteena olevien määrien palauttamiseksi unionin talousarvioon; kehottaa komissiota toteuttamaan hallinnollisen takaisinperinnän unionin talousarvioon niin suuressa määrin kuin mahdollista tavalla, joka ei vaaranna tutkintatoimien luottamuksellisuutta tai asianmukaista toteuttamista;

95. on tietoinen siitä, että kansallisten viranomaisten suorittama varojen takaisinperintä on edelleen komission vastuulla – kuten talousarviosta, petostentorjunnasta ja julkisesta hallinnosta vastaavan komission jäsenen toimeksiantoa koskevassa kirjeessä mainitaan – ja korostaa, ettei EPPOlla ole toistaiseksi valtuuksia seurata takaisinperintäprosessia; kehottaa yhä jäsenvaltioita vahvistamaan takaisinperintäprosessia koskevaa yhteistyötä ja tiedottamaan hyvissä ajoin varojen tuomitsemisesta lopullisesti menetetyiksi sekä komissiolle että EPPOlle; katsoo, että on aiheellista tarkistaa asiaankuuluvia asetuksia, jotta EPPOn roolia takaisinperintäprosessissa voidaan selventää;

96. toteaa, että EPPOn tutkinnat voidaan käynnistää vain, jos syyttäjät saavat asiasta tiedon, ja odottaa jäsenvaltioiden noudattavan oikeudellisia velvoitteitaan ilmoittamalla kaikista asiaankuuluvista tapauksista EPPOlle; panee huolestuneena merkille, että vuonna 2024 esiintyi edelleen toimivaltaristiriitoja ja EPPOn tutkintoja

haittaavia systeemisiä esteitä, muun muassa tapauksia, jotka herättivät huolta oikeusvaltioperiaatteen suhteen; muistuttaa tältä osin EPPOn julkisesta lausunnosta, joka koski Kroatiassa tehtyä toimivaltaristiriitaa koskevaa päätöstä; kehottaa komissiota seuraamaan järjestelmällisesti tällaisia esteitä osana sen tehtävää varmistaa unionin oikeuden noudattaminen ja suojella unionin taloudellisia etuja; panee huolestuneena merkille, että eräät jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kansallisiksi asioiksi unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja kieltäytyneet hyväksymästä, että ne kuuluvat EPPOn toimivallan piiriin; ilmaisee huolensa tämän mahdollisista kielteisistä vaikutuksista näiden toimivaltaristiriitojen tutkintaan, kuten todisteiden katoamisesta tai niiden keräämisen viivästymisestä; kehottaa komissiota keräämään ja arvioimaan tietoja toimivaltaristiriidoista, jotta saadaan merkityksellisiä tietoja asetuksen (EU) 2017/1939 tarkistamista varten;

97. panee merkille, että vaikka EPPOn toimivalta on selkeästi määritelty asetuksen (EU) 2017/1939 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 23 artiklassa, kansallisten viranomaisten ja valtuutettujen Euroopan syyttäjien väliset toimivaltakysymykset otettiin uudelleen esille vuonna 2024; korostaa, että nämä tapaukset olisi käsiteltävä asetuksen (EU) 2017/1939 25 artiklan 6 kohdan mukaisesti eli ne olisi siirrettävä kansalliselle oikeusviranomaiselle, jolla on toimivalta ratkaista kansallisten syyttäjien välisiä toimivaltaristiriitoja koskevat tapaukset, edellyttäen, että sen päätöksestä voidaan antaa unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu asetuksen (EU) 2017/1939 42 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja SEUT 267 artiklan mukaisesti; toistaa näkemyksensä, että nykyinen tilanne ei ole oikeudellisesti selkeä, koska monissa jäsenvaltioissa kansallisen viranomaisen toimivaltaristiriitaa koskevasta päätöksestä ei voida antaa ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimessa; toteaa, että jos jäsenvaltioilla on epäilyksiä EPPOn toimivallasta tietyssä asiassa, on mahdollista esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymys SEUT 267 artiklan sekä asetuksen (EU) 2017/1939 42 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;

98. panee merkille, että vuonna 2024 EPPO toteutti yhdessä Guardia di Finanzan kanssa Italiassa järjestetyn EPPO-akatemian, johon kuului kaksi kahden viikon kansainvälistä lähiopetuskurssia 49 tutkijalle, ja kattoi siihen liittyvät kustannukset; panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa lainvalvontaviranomaisille annettiin erityistä koulutusta EPPOn toimivaltaan kuuluvista rikollisuuden aloista; kehottaa komissiota tukemaan tätä arvokasta koulutushanketta ja varmistamaan sen rahoituksen; huomauttaa, että Euroopan syyttäjät ja valtuutetut Euroopan syyttäjät käynnistivät vuonna 2024 kansallisille sidosryhmille suunnattuja lisätiedotustoimia keskustasolla ja hajautetulla tasolla ja ottivat vastaan oikeus-, syyttäjä- ja lainvalvontaviranomaisten valtuuskuntia useaan otteeseen;

99. toistaa huolensa elpymis- ja palautumistukivälinettä koskevien tapausten kasvavasta määrästä ja toteaa, että ne eivät jakaudu tasaisesti niiden jäsenvaltioiden kesken, jotka ovat jo saaneet merkittäviä maksuja; korostaa, että tapausten epätasainen jakautuminen voi olla seurausta siitä, että jäsenvaltioiden valvontajärjestelmät ovat riittävyydeltään vaihtelevia tai siitä, että havaitsemistoimet eivät ole optimaalisen vaikuttavia eivätkä ilmoittamiskäytännöt läpinäkyviä; huomauttaa, että elpymis- ja palautumistukivälineen varat ovat peräisin unionin talousarviosta ja että niiden suojaaminen kuuluu EPPOn toimivaltaan, ja kannustaa siksi komissiota ja muita unionin elimiä ja viranomaisia lisäämään havaitsemistoimia ja ilmoittamaan EPPOlle kaikista merkityksellisistä tilanteista tässä yhteydessä;

100. huomauttaa, että vireillä olevien elpymis- ja palautumistukivälineen varoihin liittyvien tapausten suuri määrä todennäköisesti kasvaa entisestään tulevaisuudessa, kun maksut lisääntyvät päättymispäivän lähestyessä, ja katsoo, että on ratkaisevan tärkeää tehostaa asiaankuuluvien viranomaisten välistä — ja erityisesti elpymis- ja palautumistyöryhmän kanssa tehtävää — yhteistyötä ja koordinointia, jotta seuranta- ja valvontamekanismia voidaan vahvistaa analysoimalla EPPOn tutkimia petostapauksia sekä havaita mahdolliset epähuomiossa tai laiminlyönnin seurauksena valvonnassa tapahtuneet puutteet tai toistuvat petosmallit, ja puuttua niihin 22. heinäkuuta 2024 annettujen elpymis- ja palautumissuunnitelmiin liittyvien komission ohjeiden liitteessä IV hyväksyttyjen vähentämis- ja takaisinperintätoimenpiteiden avulla;

101. arvostaa kollegion sopimusta käytännön yhteistyöjärjestelyistä Seychellien korruptiontorjuntakomission ja Andorran ruhtinaskunnan yleisen syyttäjän viraston kanssa sekä yhteisymmärryspöytäkirjojen tekemistä Maailmanpankin Integrity Vice-Presidency -yksikön ja iberoamerikkalaisten maiden yleisten syyttäjien yhdistyksen (AIAMP) kanssa; panee tyytyväisenä merkille parlamentin kanssa marraskuussa 2024 sovitun käytännön yhteistyöjärjestelyn, jossa vahvistettiin selkeät yhteistyökäytännöt unionin taloudellisten etujen suojaamiseen, kollegion ulkosuhdehallinnon kanssa käytännön yhteistyöjärjestelyistä tekemän sopimuksen sekä komission kanssa tehdyn sopimuksen liitteiden tarkistamisesta; panee tyytyväisenä merkille, että vuonna 2024 neuvottelut käytännön yhteistyöjärjestelystä aloitettiin myös Euroopan keskuspankin kanssa;

102. panee merkille, että EPPO on toiminut intensiivisesti varmistaakseen, että sen kansainväliset EU:n ulkopuolisiin maihin liittyvät tutkinnat olisivat tehokkaita; on tietoinen siitä, että EPPO on jäsenenä tai tarkkailijana useissa kansainvälisissä verkostoissa ja järjestöissä, kuten Egmont-ryhmässä, Lainsäätäjien maailmanlaajuisessa järjestössä tasapainoisen ympäristön hyväksi,

lahjontaa käsittelevässä OECD:n työryhmässä, Carin-verkostossa, Nadal-verkostossa, korruption torjunnan eurooppalaisten kumppanien hallinnoimassa Euroopan korruptiontorjuntaverkostossa, Euroopan oikeudellisessa verkostossa ja Euroopan neuvoston rikosoikeudellisten sopimusten komiteassa; panee merkille, että EPPO on sopinut käytännön yhteistyöjärjestelyistä useiden kumppaneiden kanssa; panee merkille EPPOn vaikeudet toimia tehokkaasti selkeän oikeusperustan puuttuessa ja arvostaa sitä, että komissiolle toimitettiin elokuussa 2023 luettelo EU:n ulkopuolisista maista, joita pidetään ensisijaisina sellaisten sopimusten tekemisessä, jotka voisivat helpottaa yhteistyön tekemistä; kehottaa komissiota ottamaan EPPOn pyynnöt asianmukaisesti huomioon;

103. panee merkille, että EPPO tukeutui tavara- ja palveluhankinnoissaan edelleen toimielinten välisiin sopimuksiin ja kahdenvälisiin palvelutasosopimuksiin ja että vuoden 2024 lopussa EPPO oli osapuolena 86:ssa voimassa olevassa toimielinten välisessä puitesopimuksessa ja 23 palvelutasosopimuksessa tai unionin julkishallinnon kanssa tehdyssä muussa sopimuksessa ja että sen tavoitteena oli pienentää hankintakustannuksia tai maksimoida määrärahasäästöt käytössä olevien sopimusvälineiden avulla moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;

104. suhtautuu erittäin myönteisesti siihen, että Puola ja Ruotsi osallistuvat EPPOn toimintaan; panee merkille, että Tanska käyttää edelleen SEUT-sopimuksen pöytäkirjojen nro 21 ja nro 22 mukaista mahdollisuutta jättäytyä EPPOn ulkopuolelle; on tietoinen siitä, että saatuaan Irlannin hallitukselta alustavan ilmoituksen siitä, että Irlanti on mahdollisesti kiinnostunut osallistumaan tiiviimpään yhteistyöhön, EPPO perusti erityisen työryhmän, jossa on edustajia asiaankuuluvista EPPOn yksiköistä ja jossa käsitellään kaikkia osallistumiseen liittyviä näkökohtia ja tuetaan kansallisia viranomaisia prosessissa; panee merkille, että jäsenvaltion pyynnöstä on jo järjestetty useita epävirallisia kokouksia, jossa on kerrottu EPPOn toiminnasta; panee kuitenkin merkille, että vuonna 2024 ei käyty virallisia keskusteluja Irlannin virastojen välisen työryhmän kanssa, joka perustettiin tarkastelemaan Irlannin mahdollista tulevaa osallistumista EPPOon; kehottaa komissiota, EPPOa ja Irlannin viranomaisia aloittamaan uudelleen rakentavan vuoropuhelun, jotta löydetään vaikuttava etenemistyötapa;

105. on syvästi pahoillaan siitä, että Unkari on ainoa jäsenvaltio, joka ei ole vielä liittynyt EPPOon, vaikka tälle ei ole mitään oikeudellisia tai perustuslaillisia esteitä; kehottaa painokkaasti Unkarin hallitusta liittymään EPPOon viipymättä; katsoo, että jatkuva EPPOn ulkopuolelle jättäytyminen voidaan tulkita ainoastaan tarkoitukselliseksi pyrkimykseksi piilotella korruptiota ja unionin varojen väärinkäyttöä riippumattomalta eurooppalaiselta tarkastukselta; katsoo, että liittymällä EPPOon Unkari vastaisi

vihdoin kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten pitkäaikaisiin ja oikeutettuihin vaatimuksiin paremmista oikeudellisista suojatoimista petoksia, korruptiotapauksia ja muita vakavia väärinkäytöksiä vastaan ja palauttaisi luottamuksen unionin taloudellisten etujen suojaamiseen, joka tällä hetkellä kärsii jatkuvista täytäntöönpanossa esiintyvistä puutteista, jotka heikentävät kasvun, yhteenkuuluvuuden ja hyvinvoinnin tukemiseen tähtäävien unionin politiikkojen myönteistä vaikutusta Unkarin kansalaisiin, pk-yrityksiin sekä paikallis- ja alueviranomaisiin;

106. muistuttaa, että Unkarin hallitus on useita kertoja yrittänyt vakoilla järjestelmällisesti Euroopan komissiota ja OLAFin henkilöstöä;

107. korostaa, että jos jokin jäsenvaltio ei tee yhteistyötä EPPOn kanssa, syntyy koskemattomuuden ja erioikeuden alueita, joiden vuoksi taloudellisten etujen puolustaminen heikentyy ja on epätasaista ja tehotonta, ja kehottaa komissiota käynnistämään rikkomusmenettelyjä sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka järjestelmällisesti estävät EPPOn johtamia tutkintoja; kehottaa komissiota Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2020/2092[7] soveltaessaan ottamaan huomioon, että EPPOn ulkopuolelle jättäytyminen voi uhata unionin taloudellisia etuja, ja kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden EPPOn kanssa tekemän yhteistyön tasoa; pitää näin ollen erittäin valitettavina vuonna 2024 ilmoitettuja tapauksia, joissa jäsenvaltioiden hallitukset ovat kohdistaneet OLAFin ja EPPOn tutkijoihin uhkia heidän suorittaessaan toimintaansa paikan päällä; korostaa, että tällaiset tilanteet heikentävät oikeusvaltioperiaatetta, ovat vakava jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten välisen keskinäisen luottamuksen ja uskollisen yhteistyön rikkomus ja heikentävät unionin toimia, ja kehottaa ottamaan käyttöön vankkoja ennaltaehkäiseviä ja suojaavia toimenpiteitä henkilöstön suojelemiseksi silloin, kun heitä lähetetään riskialttiiseen tilanteeseen;

108. korostaa, että EPPOn toiminnalla on autettava suojaamaan unionin taloudellisia etuja ja sen odotetaan johtavan sellaisten unionin talousarviosta maksettujen määrien takaisinperintään, joita ei käytetty niiden aiottuun tarkoitukseen rikollisen toiminnan vuoksi; toteaa, että menetetyksi tuomitsemisen prosessi, joka mahdollistaa tällaisten määrien takaisinperinnän, on kansallisten viranomaisten tehtävä ja että valtuutettujen Euroopan syyttäjien jäsenvaltioissa hyväksymien toimenpiteiden perusteella menetetyksi tuomittu määrä tai menetetyksi tuomitun omaisuuden arvo olisi palautettava unionin

---

[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2092, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

talousarvioon sen jälkeen, kun siitä on vähennetty kustannukset, joita jäsenvaltioiden viranomaisille on aiheutunut kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta asetuksen (EU) 2017/1939 38 artiklan mukaisesti, kun on kyse omaisuudesta tai rikoshyödystä, joista on luovuttava sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tai muiden uhrien oikeuksia saada korvausta kärsimästään vahingosta; muistuttaa, että parlamentin talousarvion valvontavaliokunta on esittänyt, että takavarikointia ja menetetyksi tuomitsemista koskevista toimenpiteistä mahdollisesti saatavat tulot olisi kirjattava unionin talousarvioon budjettitarkistuksessa perustettuun erilliseen budjettikohtaan tuloina, joita ei ole sidottu tiettyyn käyttötarkoitukseen; arvostaa sitä, että EPPO on sitoutunut tekemään yhteistyötä komission kanssa kaikkien sellaisten toimien tukemiseksi, joilla pyritään varmistamaan edellä mainitun täytäntöönpano; katsoo, että 38 artiklaa on muutettava, jotta se voidaan panna tehokkaasti täytäntöön ja sitä voidaan tehokkaasti valvoa, sillä näin varmistetaan unionin talousarvion suojaaminen, ja kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat järjestelyt asiaan liittyvien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta kyseiset määrät voidaan ottaa osaksi unionin talousarviota, sekä ehdottamaan tarvittavia lainsäädäntöratkaisuja, jotta sen toimeenpanoa voidaan valvoa tehokkaasti;

109. pitää tärkeänä, että EPPO valvoo järjestelmällisesti tutkintojen ja syytetoimien jatkotoimia ja raportoi niistä, erityisesti mitä tulee hyväksyttyihin taloudellisiin toimenpiteisiin (menetetyksi tuomitseminen ja takaisinperintä), jotta saadaan selkeämpi käsitys EPPOn toimien vaikutuksista; panee merkille, että EPPO ja komissio ovat tehneet yhteistyötä viestinnän tehostamiseksi ja riittävyyden varmistamiseksi, jotta voidaan mahdollisesti hyväksyä toimenpiteitä unionin talousarvion palauttamiseksi talousrikosten aiheuttamien vaikutusten johdosta; katsoo, että komission on avustettava EPPOa valvonta- ja seurantatoimissa, jotta EPPOn rajallisia resursseja ei siirrettäisi pois sen tutkinta- ja syytetoimiin liittyvistä tehtävistä; katsoo, että parlamentin rikostutkintojen hallinnollisten jatkotoimien valvonta on olennainen osa unionin petostentorjuntajärjestelmän tehokkuuden parantamista; kannustaa komissiota ja kaikkia petostentorjuntajärjestelmän osapuolia löytämään vaikuttavan ja tehokkaan tavan seurata toteutettuja toimia ja raportoida niiden lopullisista tuloksista;

110. korostaa varojen takaisinperinnän keskeistä merkitystä ja sen pelotevaikutusta järjestäytyneeseen rikollisuuteen; toteaa, että EPPOn osallistuminen kansainvälisiin verkostoihin todennäköisesti lisää varojen takaisinperintätoimien vaikuttavuutta; toteaa jälleen, että talousrikosten oikea-aikainen ja tehokas tutkinta ja niitä koskevien syytteiden nostaminen tuottavat todennäköisesti merkittäviä säästöjä unionin ja jäsenvaltioiden talousarvioihin;

Viestintä

111. arvostaa EPPOn sisäiseen ja ulkoiseen viestintään vuonna 2024 tehtyjä monia parannuksia, erityisesti häirinnän torjuntaa ja väärinkäytösten paljastamista koskevia tiedotustilaisuuksia ja muita EPPOn eettisten toimintapuitteiden tunnetuksi tekemiseen liittyviä aloitteita, joiden kehittäminen jatkuu; panee tyytyväisenä merkille pääasiassa Euroopan pääsyyttäjän parlamentin eri valiokuntakeskusteluissa (kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta, talousarvion valvontavaliokunta, talous- ja raha-asioiden valiokunta ja veroasioita käsittelevä alivaliokunta) esittämät kannanotot;

112. panee merkille, että EPPOn viestintään osoitetut resurssit ovat rajalliset ja että koska EPPOn digitaalinen riippumattomuus on tarpeen varmistaa, EPPOn verkkosivuston hallinnointia on ryhdytty hoitamaan talon sisällä, mikä edellyttää lisäresursseja sen jälkeen, kun digitaalisten palvelujen pääosasto lopettaa kyseisen palvelun tarjoamisen; panee merkille, että julkisten viestintä- ja tiedotustoimien määrärahat vuonna 2024 olivat 235 382 euroa, että kaikki määrärahat käytettiin ja että niistä valtaosa käytettiin mediaseurantalisenssien hankintaan ja muihin viestintään liittyviin aloitteisiin sekä julkaisujen kääntämiseen;

113. panee merkille, että EPPOn sosiaalisen median strategia on kohdennettu tehokkaasti eri kohderyhmille, kuten toimittajille, institutionaalisille sidosryhmille, oikeusalan ja lainvalvonta-alan ammattilaisille, tiedeyhteisölle ja suurelle yleisölle, räätälöimällä viestejä niiden tarpeisiin; panee merkille, että EPPOn päätavoitteena sosiaalisessa mediassa on kasvattaa luottamusta näkyvyyttä lisäämällä; kehottaa jälleen EPPOa löytämään mahdollisimman hyvän tasapainon yhtäältä avoimuuden ja yleisen edun sekä toisaalta luottamuksellisuuden ja tutkinnan asianmukaisen suorittamisen välillä sekä varmistamaan, että se tiedottaa toiminnastaan puolueettomasti; kannustaa EPPOa rohkaiseviin viesteihin siitä, miten se toteuttaa käytännössä unionin arvoja ja periaatteita, joissa korostuu riippumattomuus ja lain noudattamisen merkitys ja joita sovelletaan läpinäkyvästi ja harkiten; toteaa, että EPPOn tehokas viestintä parantaa osaltaan toimielinten mainetta kansalaisten keskuudessa ja lisää veronmaksajien ymmärrystä unionin taloudellisten etujen suojaamisen monimutkaisuudesta ja tärkeydestä;

114. korostaa, että EPPOn pyrkimys välittää oikeaa ja ymmärrettävää tietoa monimutkaisista tapauksista, joista on nostettu syyte, voi toimia erinomaisena kannustimena unionin kansalaisille ilmoittaa mahdollisista väärinkäytöksistä EPPOlle ja lisätä osaltaan kansalaisyhteiskunnan osallistumista; arvostaa sitä, että EPPO on omistautunut tekemään työtään ymmärrettävämmäksi toimittajille, kansalaisille ja tiedeyhteisölle eri jäsenvaltioissa järjestettävissä

tiedotustilaisuuksissa, opintokäynneillä ja konferensseissa sekä julkaisemalla säännöllisesti päivityksiä ja välitavoiteraportteja, joilla kohderyhmät pidetään ajan tasalla EPPOn työstä ja sen vaikutuksista; ymmärtää, että lehdistötiedotteiden on oltava tarkkaan laadittuja ja että tietoa voidaan jakaa – mahdollisesti sähköpostilla, verkkoalustojen kautta tai sosiaalisessa mediassa – vain, jos syyttäjät ovat sen etukäteen tarkistaneet ja hyväksyneet ja jos on varmistettu, että julkaisu vastaa oikeudellisia vaatimuksia; koska tutkinnan kohteena olevat asiat ovat arkaluonteisia ja koska EPPOn käsittelemien tapausten eri osapuoliin on sovellettava syyttömyysolettamaa; toteaa, että viestimällä kohdeyleisölle suoraan sosiaalisen median kautta voidaan välttää ulkopuolisten osapuolten tekemät tulkinnat ja paremmin varmistaa, että EPPOn viestit ovat täsmällisiä ja läpinäkyviä;

115. katsoo, että strategista viestintää olisi tehostettava parantamalla ilmoittamismahdollisuuksien saavutettavuutta, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että EPPO mainostaa ilmoittamismahdollisuutta kaikissa sosiaalisen median tiliensä kuvauksissa ja kehottaa sisällyttämään tiedon myös kaikkiin ulkoiselle yleisölle ja vierailijoille tarkoitettuihin vakioesittelyihin sekä tarvittaessa konferenssiesitelmiin ja puheisiin;

Venäjän Ukrainaa vastaan aloittaman laittoman hyökkäyssodan vaikutukset

116. pitää myönteisenä päätöstä olla hyväksymättä Ukrainan parlamentissa Verhovna Radassa heinäkuussa 2025 äänestettyä lainsäädäntöä, joka olisi heikentänyt Ukrainan korruptiontorjuntaan erikoistuneen syyttäjänviraston ja kansallisen korruptiontorjuntaviraston toimien vaikuttavuutta, erityisesti kun otetaan huomioon tiedotusvälineiden ilmoittamat viimeaikaiset korkean tason korruptiotapaukset, jotka ovat tuoneet esiin ennalta varautumisen ja varovaisuuden tarpeen korruptiorikosten käsittelyssä ja sen merkityksen, että Ukraina toimii tehokkaasti avoimuustavoitteiden saavuttamiseksi;

117. on tietoinen siitä, että EPPO sopi kolmesta käytännön yhteistyöjärjestelystä Ukrainan yleisen syyttäjän viraston, kansallisen korruptiontorjuntaviraston ja korruption torjuntaan erikoistuneen syyttäjänviraston kanssa helpottaakseen tutkintayhteistyötä nykyisen oikeudellisen kehyksen pohjalta; panee merkille, että EPPO järjesti tiloissaan neljä koulutusta Ukrainan kansallisen korruptiontorjuntaviraston syyttäjille ja tutkijoille vuonna 2024; muistuttaa, että tietyissä olosuhteissa EPPOn toimivalta voi ulottua unionin varoihin myös silloin, kun niitä käytetään kolmansissa maissa, ja se voi kattaa myös unionin pakotteiden kiertämisen siltä osin kuin se kuuluu EPPOn nykyisen toimeksiannon piiriin ja kyseessä on unionin taloudellisia etuja vahingoittava tullien kiertäminen; ymmärtää, että keskeinen edellytys tulevalle

yhteistyölle on edelleen se, että asiaan liittyvät viranomaiset havaitsevat petoksia ja ilmoittavat niistä, ja että koulutustarjonnan yhteydessä käynnistetyn asiantuntemuksen vaihdon avulla Ukrainan viranomaisia autetaan havaitsemaan paremmin mahdollisia unionin varoihin liittyviä petoksia; arvostaa EPPOn halukkuutta tehostaa yhteistyötä perustamalla Ukrainan viranomaisten kanssa erityisiä työryhmiä koordinoimaan tutkintoja silloin, kun se on tarpeen ilmoitettujen rikosten määrän ja laajuuden vuoksi;

118. panee merkille, että unionin Ukrainalle muun muassa Ukrainan tukivälineestä myöntämän rahoitustuen kasvava määrä aiheuttaa EPPOlle todennäköisesti lisää tutkintapyyntöjä lähivuosina; korostaa, että on tärkeää ennakoida näitä haasteita riittävän henkilöstön, turvallisen digitaalisen infrastruktuurin ja vahvistettujen yhteistyökehysten avulla, jotta voidaan suojella unionin taloudellisia etuja ja tukea Ukrainaa tehokkaasti.